

Національна академія наук України
Інститут історії України

Сотий день спротиву агресії Росії: Facebook-рефлексії

Київ, 2022

Сотий день спротиву агресії Росії: Facebook-рефлексії / Упорядник: Віталій Скальський. Київ: НАН України, Інститут історії України, 2022. 72 с.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Інституту історії України НАН України
(протокол № 4 від 30 червня 2022 року)*

Нове загострення відносин між Україною та Росією до стану повномасштабної війни, розв'язаної країною-агресором, в інформаційну епоху породило чималу кількість традиційних та новітніх історичних джерел. Видання містить археографічну публікацію новітнього виду історичних джерел – дописів у соцмережах. Ці джерела є надзвичайно мінливими, а тому потребують оперативної фіксації. Видання містить дописи у мережі Facebook лише за один день – 3 червня 2022 року, який у публічному просторі вважався "сотим днем" агресії Росії проти України.

Публікація стане важливою для розуміння контекстів збройного протистояння, його рефлексії в українському суспільстві. Для істориків, дослідників та широкого кола читачів.

Зміст

Вступне слово (Валерій Смолій)
5

Від упорядника (Віталій Скальський)
6

Тексти
11

Історики знають вагомість історичних джерел. Переломні моменти в історії завжди продукували масу важливих для майбутніх дослідників артефактів. Надзвичайно важливими є особові писемні свідчення про минуле, які допомагають нам відтворювати не лише перебіг, але й думки свідків подій, сприйняття ситуації очевидцями. Сучасний розвиток суспільства значно змінив джерельну базу. Набули поширення нові види джерел, зокрема електронні, до яких, напевно, належать публікації у соцмережах. Наразі здійснюються перші спроби введення їх у наковий обіг.

Нині ми є свідками серйозних військово-політичних потрясінь в Україні та у цілому світі. 24 лютого 2022 року багато чого змінило в Україні. Ці події змінюють історію, істориків та історіографію.

Історикам ще належить дослідити традиційну тріаду – причини, хід та наслідки; продискутувати назву подій, що переживає Україна від кінця зими 2022 року, хронологічні рамки та концептуальні підходи.

Нині, в умовах війни, історики теж у строю. Багато хто з наших колег буквально зі зброєю в руках захищає нас в Збройних силах України та територіальній обороні. Дехто залучений до волонтерського руху. Чимало з нас ведуть потужну інформаційну кампанію, відстоюючи наш, український погляд на минушчину. Є й ті, що фіксують новітні історичні джерела для майбутнього всебічного дослідження теперішньої війни.

Ця книга є нашим вкладом як вчених-істориків у розвиток історичної науки та громадян України у розвиток нашої держави. У цьому археографічному виданні зафіксовані історичні джерела новітнього типу щодо лише одного дня війни. Такий мікроісторичний підхід чудово ілюструє надзвичайне прискорення історичного часу, якому ми є свідками. Археографічна публікація дописів з Facebook дозволить їх зберегти для істориків і перетворити на вагоме історичне джерело для майбутніх дослідників чергової російської агресії щодо України.

Валерій Смолій

День 3 червня 2022 року для багатьох українців виявився знаковим. Різноманітні соцмережі просто вибухнули сотнями, тисячами, а, може, багатьма тисячами дописів зі словами "сто днів".

3 червня 2022 року є сотим днем відколи РФ вчинила новий акт агресії проти України. Це символічний день і психологічна позначка.

Багато хто наголошує, що війна "насправді" розпочалась ще 2014. Разом з тим, українське суспільство веде відрахунок днів саме з 24 лютого 2022 року. І це, видається, доволі потужний аргумент щодо точки початку війни.

У сучасній політичній традиції в Україні є сакральне поняття ста днів. Сто днів президентства, сто днів уряду. Часто народні обранці або призначені чиновники звітують про свої перші дні на посадах. Існує певний моральний суспільний мораторій на критику високопосадовців у період перших 100 днів урядування. Хоча жодними нормативними документами це не передбачено.

Цілком ймовірно, що підрахунок кількості днів, коли триває війна, має коріння у радянській меморіальній практиці. У радянських текстах про так звану "Велику вітчизняну війну" часто зустрічається вислів про "1418 днів і ночей".

Звісно, конструкт "100 днів" має глибше коріння, аніж радянська ідеологема. Тут можна згадувати і 100 днів Наполеона, і 100 днів Рузвельта і безліч війн, назви яких містять вказівку на їх тривалість. Утім навряд чи на національну пам'ять українців Наполеон і Рузвельт мали більший вплив, аніж радянські міфологи про Другої світової війни.

Відтак, календарна позначка "сотого дня" нової війни стала вагомою подією у сучасній історії, яка викликала чимало публікацій, рефлексій та саморефлексій.

Ідея цього збірника виникла спонтанно, 3 червня 2022 року, під час вечірнього скролінгу стрічки у Фейсбуці. Вона не обговорювалась на численних засіданнях та семінарах. Тож і методика укладання збірника доволі проста. Підбірка дописів відібрана випадково, за алгоритмами Фейсбуку, за залапкованими пошуковими запитами "100 днів", "100 день", "сто днів", "сотий день", "сотого дня" та подібними наприкінці 3 та на початку 4 червня. Перший

допис з Фейсбуку у вордівський документ було скопійовано приблизно о 22.00, а останній вкладено в 00.37.

Вочевидь, вибірка обмежена інформаційною бульбашкою упорядника. Через те, вона не може претендувати на вичерпність. Але головною метою збірника є збереження рефлексій україномовних користувачів Фейсбуку.

Основне завдання цієї публікації вбачаємо у збереженні висловів, які згодом, при написанні статей та монографій про ці події можна буде використовувати як цитати.

Упорядник намагався уникати дописів на офіційних сторінках органів центральної та місцевої влади, органів самоврядування, установ та організацій, політичних партій та громадських організацій, преси, телеканалів за незначним винятком. Також у збірник майже не потрапили дописи волонтерських організацій із закликом про збір грошей та номерами рахунків – на таку тематику необхідне окреме видання. У кількох дописах вилучено рядки із банківськими реквізитами волонтерів, однак текст самого допису збережено.

В опублікованих джерелах подекуди вживається ненормативна лексика, а також порушений правопис – жодних змін тут не внесено, оскільки вважаємо за доцільне максимально зберегти автентичність джерел.

Імена збережені в оригінальному написанні без аватарок. Звісно, з часом автори можуть змінити написання свого імені, що ускладнить пошук першоджерела. Свідомо не означаємо авторів жодними посадами, видами діяльності, адже вважаємо, що основний акцент у даному випадку є не на особі, а на тексті. Якщо у майбутньому історики зацікавляться рефлексіями тієї чи іншої особи щодо "100 днів війни", то вони швидше звертатимуться до профілів у Фейсбуці, а не до цієї збірки.

У деяких випадках, якщо так було вказано у джерелі, є вказівка на місто або місце перебування автора допису.

Теги, хештеги та смайлики збережено, однак при друці вони втрачають свої первісні функції і становлять винятково дослідницький інтерес. Кількість та типи реакцій (лайків) і поширень, а також коментарі до дописів не подаються. Не представлена також історія редагувань. Ці частини джерела є доволі мінливими. Деякі дописи можуть отримувати "друге дихання" через доволі тривалий час після написання. Нам же важливо зафіксувати текст джерела майже відразу після його створення.

До публікації потрапило непропорційно багато політиків або публічно активних осіб. Вони більш активні у фейсбук-просторі, аніж люди з нижчим соціальним статусом. Дописи таких осіб збирають більше лайків та перепостів, а, отже, мають більше шансів потрапити до випадкової вибірки.

Опубліковані у цьому збірнику дописи з Facebook є публічними. Автори жодним чином не обмежували спосіб їх використання. Швидше, навпаки, оприлюднили ці дописи у прийнятний для себе спосіб з можливістю їх копіювання та поширення. Дане видання є суто науковим і не має комерційної мети. При публікації збережено та вказано авторство.

При підготовці публікації використані методологічні ідеї Оксани Юркової, оприлюднені у статті "Facebook як новий тип історичного джерела: спроба характеристики та практичні завдання архівування документів" у збірнику наукових праць "Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики" (Вип. 25; К., 2015).

Віталій Скальський

Тексти

Martin-Oleksandr Kisly

3 червня о 21:49

100 днів тому зранку на виїзді з Києва було так тихо, що можна було почути як у сусідніх авто батьки намагаються підібрати слова аби заспокоїти своїх дітей.

Тепер на дорогах що ведуть до Києва шумно. Чим ближче до столиці, тим сильніше голосіння. І чим швидше швидше їде родина, яка поспішає здійснити повернення, тим голоснішим є цей звук. Звук проїзду автомобіля по асфальту на якому залишилися сліди від танкових траків. Це жалібне завивання, мабуть, можна зараз почути на всіх дорогах країни (там де вони ще залишилися). Але для киян, які тікали 24 лютого на захід, воно є особливо помітним, на тлі пошматованих будинків, АЗС та авто на узбіччі.

*Запис на FB-сторінці @Martin-Oleksandr Kisly
від 03 червня 2022 р.*

Mykhailo Shmatov

3 червня о 22:45

100 днів війни.

100 днів жахів і злочинів російської нацистської сволоти.

100 днів відданної та запеклої боротьби української армії.

100 днів героїзму та надзвичайного патріотизму.

Нажаль, буде багато ще "100 днів" допоки буде вільний Севастополь та Луганськ. Але закликаю всіх продовжувати боротися, як і в перший день. Коли в розмові з чорногорським журналістом в мене закінчувалися аргументи, чому Україна обов'язково переможе, я просто сказав, тому що добро завжди перемагає зло. росія, як імперія зла буде знищена, а ми запануємо у нашому вільному і незалежному краю 🇺🇦

Слава Україні і слава всім нам!

*Запис на FB-сторінці @Mykhailo Shmatov
від 03 червня 2022 р.*

Сергій Громенко

3 червня о 11:04

100 день 100 місяця війни.

Що з цього приводу повідомляє нам Капітан Банальність? Підіб'ю підсумки у 10 пунктах, які, НМСД, уже повністю підтверджені ходом подій.

1. Початок війни – фатальна помилка Путіна, який потрапив у пастку підлабузництва своїх посіпак, нездатних заперечити маячні вождя.

2. Причина війни – у внутрішніх процесах в Росії. А Порошенко чи Зеленський – один хрін, Україна на російське рішення ніяк не впливала (хоча це не означає, що підготовка нашої країни до війни не залежала від імені президента, сап'єнті сат).

3. Війна реально планувалася у форматі: Київ – за 2–3 дні, вся Україна – за 2 тижні, акурат щоб не псувати росіянам свята 23 лютого та 8 березня. Докази – стаття про новий устрій Україна на РІА 26 лютого та перше закриття російських аеропортів лише до 2 березня. Довше воювати не збиралися.

4. Перший етап війни протривав до кінця березня і завершився розгромом росіян під Києвом. І саме в цей момент Путін остаточно програв цю війну.

5. Другий етап – до 9 травня оточити українців на Донбасі, завершити коридор в Крим і пробитися до Придністров'я – був спробою звести війну хоч би до нічії. За винятком Маріуполя, і цей план провалився.

6. На третьому етапі росіяни перейшли до "стратегії салямі", кинувши наміри воювати як діди, натомість нарізаючи Україну дрібнесенькими шматочками завдяки перевазі на вузьких ділянках. Але тактичні успіхи ніколи не призведуть до перемоги, якщо стратегія провальна.

7. Переможець на полі бою не той, у кого більше сил, чи хто володіє територією, а той, чий баланс втрат/здобутків вигідніший за ворожий. Україна відступає, розмінюючи землі на час, а час працює проти Росії (див. наст. пункт).

8. Санкції працюють. Зергів баби ще море народять, а танків – ні. Ну і що, що Москва досі отримує мільйони доларів за нафту і газ, якщо за ці гроші не можна купити озброєнь? Економіки обох країн потерпають, але нас тримають на плаву, а вони деградують – і то безповоротно.

9. Чому Захід не навалиться скопом на Росію? Відповідь проста – все складно. В усіх країнах є і прямі прихильники Росії, і безпринципні ділки, але найбільше в еліті боягузів, які бояться хоч би мінімальної ескалації, бо раптом виборці не зрозуміють – і прощавай крісло. Виборці теж різні є. Комуś свій бензин дорожчий за нашу кров.

10. Війна триватиме доти, доки або Україна не перестане бути незалежною, або Росія – імперією.

ПиСи. Передбачаю закінчення гарячої фази у листопаді (тут можна посперечатися)

*Запис на FB-сторінці @Сергій Громенко
від 03 червня 2022 р.*

№ 4

Taras Pshenychnyy

3 червня о 21:50 ·

100 днів, які нас змінили нас до невпізнанності;

100 днів, як ми захоплюємося кожним українцем, його мужністю та жертвністю;

100 днів щирої молитви, в якій ми зросли;

100 днів, як ми оплакуємо кращих наших друзів, рідних, близьких;

100 днів віри і надії;

100 днів, які поєднали різні покоління українців в один величезний та незламний НАРОД;

100 днів новому поколінню дітей, яке народилися в підвалах, бомбосховищах та метро;

100 днів обіймів з друзями та колегами, яких просто раді бачити;

100 днів, як нема наших друзів, з якими ще недавно розмовляли та мріяли про майбутнє;

100 днів, як ми подорослішали і взяли відповідальність за завтрашній день у свої року;

100 днів ЛЮБОВІ, яка перемінює.

І буде 101 день! І неодмінно буде ПЕРЕМОГА!

*Запис на FB-сторінці @Taras Pshenychnyy
від 03 червня 2022 р.*

Olena Kurta

3 червня о 22:23

100 днів нового життя, якого ніхто не обирав. 100 днів війни без вихідних. 100 днів "тут і зараз". 100 днів у незламності, вірі, любові, тривогах та об'єднанні. 100 днів боротьби, за те, щоб не впустити війну у серце. 100 днів розуміння без слів.

100 ранків життя. 100 заходів Сонця.

2418 годин вдячності.

9683 повітряні тривоги.

А, ось і дев'ять тисяч шістсот вісімдесят четверта.

*Запис на FB-сторінці @Olena Kurta
від 03 червня 2022 р.*

ProCтосунки

3 червня о 22:51

100 днів незламності...

100 днів розлуки,

100 днів невимпланих сліз,

100 днів печалі, болі, муки,

100 днів журби повсюду й скрізь!

100 днів відваги і турботи,

100 днів незламності й добра,

100 днів в окопі...не забути!

Ось, вже й минула та весна.

100 днів ... у Мами посивіли коси,

100 днів... з'явилися зморшки на лиці,

100 днів щодня й щочоночі Бога просить,

для Воїнів-Героїв миру на Землі! 100 днів... осиротілі ніжні личка,

100 днів, де мама більше не прийде,

100 днів... на квітах чорна стрічка...

і вогник свічки в пам'яті про те...

100 днів і час вже зупинився,

100 днів... де кожен зараз й тут,

100 днів... де кров'ю погляд вмився,

100 днів... де очі рідні ждуть!

100 днів... це дуже вже багато,

ти Боже, не лишай нас у біді!!!

Всі разом хочем святкувати,

День Перемоги в синьо-жовтому вбранні!💙💛

Автор: А. С. Авдєєва-Олень

#простосунки #мизУкраїни

*Запис на FB-сторінці @ProСтосунки
від 03 червня 2022 р.*

№ 7

Oleg Verniaiev

3 червня о 21:25

100 днів з того дня, як всю Україну сколихнуло розуміння:
"Почалося повномасштабне вторгнення!"

100 днів, як війну побачив, почув та відчув кожен українець.

100 днів жакіть, звіств та зла, які чинить російська армія.

100 днів, як українці демонструють сміливість, жагу до свободи, небачений патріотизм.

Скільки ще попереду, невідомо... Але ми знаємо, що кожен день робить нас ближче до перемоги.

*Запис на FB-сторінці @Oleg Verniaiev
від 03 червня 2022 р.*

№ 8

Андрій Єрмак

зараз тут: **Офіс Президента України**

3 червня о 21:33

100 днів.

100 днів повномасштабного вторгнення після 2926 днів війни.
Ми рахуємо кожен.

Ми сильні і вистоїмо, в цьому немає сумнівів.

8 років йде війна на Сході.

Україна за цей час отримала щеплення війною. Набувала досвід, позбувалась ілюзій та готувалась до будь-якого розвитку подій.

Саме тому ЗСУ не дозволили росіянам захопити нашу столицю і зараз контрнаступають, поступово звільняючи українські території від росіян.

І це продовжиться, поки ми не повернемо все, що належить Україні.

Ми не тільки об'єдналися самі, а і об'єднали західних союзників навколо антиросійських санкцій та зброї для України. Санкції посилюються, зброї стає більше.

В цій війні ми втратили, і продовжуємо втрачати наших людей. Це дуже боляче.

Ми пам'ятаємо всіх.

І ми знайдемо кожного, хто ніс руйнування, тортури та смерть в Україну.

Покарання незворотнє.

Починається нова фаза війни.

Ворог намагається змінити тактику як на полі бою, так і на дипломатичному й економічному фронтах.

Ми також змінюємо свою, мобілізуємось.

росія сподівається на затяжну війну, і думає перемогти нас за рахунок власних ресурсів та кількості людей. Але тут буде так само, як і з планом "взяття Києва за три дні" в лютому – у них нічого не вийде.

Ми продовжимо наполягати на повному енергетичному ембарго, щоб дотиснути їх економіку. І ми наполягатимемо на тій зброї, яка потрібна нам для звільнення територій.

Сьогодні дуже важлива наша з вами мотивація.

Вона дозволить перемогти і пройти крізь труднощі.

Мета в нас чітка – суверенітет і територіальна цілісність України. Ми повинні відбудувати країну і творити разом вже зовсім нову історію.

Росіяни планують світову продовольчу та енергетичну кризу. Ми разом з нашими союзниками докладаємо всіх зусиль, аби зірвати цей сценарій.

Попереду ще будуть визначальні битви. Тому нам потрібна єдність, маємо працювати на перемогу. Вона ближча з кожним днем.

Слава Україні

*Запис на FB-сторінці @Андрій Єрмак
від 03 червня 2022 р.*

Валерій Сушкевич

3 червня о 23:00

Країна 100 днів у війні...

І сьогодні український народ вже свідомий, що ми – переможемо! І велика перемога, яка попереду – виборюється, формується, складається з перемог кожного з нас - за рідну Україну!

Ми почали НАШУ ПЕРЕМОГУ для України у перші дні нападу російського агресора на рідну країну...

Ми змогли об'єднати всю світову спортивну і неспортивну спільноту навколо України!

Ми об'єднали світ неймовірними перемогами паралімпійців, а потім – феноменальними перемогами дефлімпійців навколо України!

Перемагаючи, ми дали усвідомлення світу, хто є наш ворог. І що цей ворог – не тільки наш...

Ми отримали нашими перемогами відгук українського народу і українських воїнів – ВИ ПОТРІБНІ НАМ, ВАШІ ПЕРЕМОГИ – ЗНАЧИМІ ДЛЯ НАС!

Ми зробили СВІЙ ВНЕСОК у формування свідомості людства, що то є український дух, українська сила і воля до свободи, незалежності і мирного розвитку української держави!..

100 днів нашого устремління, руху, боротьби за ВЕЛИКУ ПЕРЕМОГУ УКРАЇНИ!

*Запис на FB-сторінці @Валерій Сушкевич
від 03 червня 2022 р.*

Олена Сотник

3 червня о 18:49

100 днів, які розділили життя всіх українців на "до" та "після".

100 днів розпачу і безмежної любові, болю і невимовної радості від звуку рідних голосів.

100 днів страху і непересічної сміливості.

100 днів зрілості і турботи про інших.

100 днів сліз і обійм.

100 днів так багато, і так довго, але все ще не кінець, хоча вже і не початок...#ВсеБудеУкраїна #війна #100днів #СТОЇМО #УКРАЇНА

*Запис на FB-сторінці @Олена Сотник
від 03 червня 2022 р.*

Україна #1**3 червня о 22:44**

Сто днів. 100 днів 8 річної війни, що триває століттями

Вже 100 важких днів триває наймасштабніша битва з одвічним ворогом, що її було передбачено. Чергова фаза війни на вищення усього українського.

За 100 днів ми стикнулися із тим, що випало на долю багатьом поколінням українців. Спроби виправдати невинуватого звірство. Вбивства, згвалтування, пограбування, знущання, паплюження пам'яті.. "Денацифікація та демілітаризація", за якими ховалося відразливе явище звичайного геноциду. Мільйони українців у вигнанні. Мільйони не можуть повернутися назад, бо повертатися більше нікуди. Мільйони до болю у кістках стискають цівки автоматів. Мільйони чекають... Чекають нового дня, щоб продовжити боротися до останнього подиху.

Втім, чи усі ці звірства зламали нас? Чи той план, за яким у три дні над Києвом мала майоріти російська ганчірка, вдався? Чи може росіяни досягли зовсім протилежного? Поки у вогні палає паперовий план руснявого бліцкригу, поки десятки тисяч росіян вдобрюють українські чорноземи, на нас з неба дивляться батьки Української нації. Впевнений, що вони посміхаються. Те, про що вони могли тільки мріяти втілюється у життя.

Те потужне об'єднання, що нам пророкував Донцов. Той рушій, про який розповідав Міхновський, що поведе нас вперед. Та нація, що була викувана у вогні, про яку казав Бандера. Те, без чого будь-яка боротьба неможлива, що її оспівував Коновалець..

Чергова битва, що вимагала від нас стати сильнішими, стати жорсткішими, стати впевненішими має всі шанси стати вирішальною. У війні, в якій ми не маємо іншого права, окрім як перемогти.

*Запис на FB-сторінці @Україна #1
від 03 червня 2022 р.*

№ 12

Віктор Микита – голова Закарпатської ОДА

3 червня о 22:59

100 днів.

100 днів повномасштабного вторгнення після 2926 днів війни.
Ми рахуємо кожен.

Дякуємо нашим воїнам за мирне небо та майбутнє, яке вони забезпечують нам ціною власного життя.

Життя набуло нового сенсу тільки завдяки Вам, захисникам на усіх фронтах та лініях.

Стоїмо разом, плече до плеча!

 Ми переможемо, ми – на своїй землі!

Слава Україні!

Героям слава!

*Запис на FB-сторінці @Віктор Микита – голова Закарпатської ОДА
від 03 червня 2022 р.*

№ 13

Ольга Айвазовська

3 червня о 21:36

Не розумію круглих дат, але ці 100 днів точно зробили нас іншими. Боюсь уявити ще один нуль наприкінці... Потрібно працювати... Нам точно є за що боротись

*Запис на FB-сторінці @Ольга Айвазовська
від 03 червня 2022 р.*

№ 14

Сергій Рубан

3 червня о 23:04

Війна росії проти України розпочалася 9 років, а не 100 днів тому.

100 днів тривають широкомасштабних воєнних дій про які, попереджали задовго до 24 лютого 2022 року.

Завдяки професійності ЗСУ 🇺🇦, героїчному опору українського народу та підтримці західних партнерів Україні вдається давати гідну відсіч росіянам.

Станом на зараз, порівняно з 23.02.2022 року площа окупованої території України збільшилась з 7 до 20%.

Ми повернемо все, що в нас відібрали.

Повернути не зможемо лише людські життя Героїв України...
Вічна, світла пам'ять всім, хто віддали своє життя за Україну!

Українці – сильна нація.

Найбільша наша сила в єдності.

Наша міць в тому, що кожен та кожна на своєму місці, там, де найкраще вміють, роблять все для Перемоги України 🇺🇦

Слава ЗСУ 🇺🇦

Слава Україні 🇺🇦

P.S. Подібну клумбу планував зробити в червні в парку "Долина троянд" м. Черкаси.

*Запис на FB-сторінці @Сергій Рубан
від 03 червня 2022 р.*

№ 15

Vikysa Sakson в місті **Львів**

3 червня о 22:40

100 днів...

100 днів тривоги 🚨

100 днів важких емоцій.

Звук сирен. Тепер цей звук нашого життя.

Даринка як чує сирену кричить віу-віу щоб всі швиденько збирались і одягається бо знає, що біжимо в підвал. Кожен раз як ми одягаємось на прогулянку каже віу-віу, я їй пояснюю, що немає віу-віу і ми просто ідемо гуляти і все добре. Важкі реалії.

Аж не віриться що дитина, як виросте, буде знати, що була війна і ми ховались щоб вберегти своє життя.

Зараз найголовніше жити і отримувати позитивні емоції як важко би не було, бо є заради кого триматися. Робіть те, що давно

відкладали, зробіть те, що давно хотіли, допомагайте тим хто цього потребує, живіть і даруйте емоції собі та іншим. Бо зараз найголовніше не загубити себе.

Віримо, що скоро цей страх і ці жахіття завершаться і ми будемо спокійно жити в своїй вільній, сильній державі.

*Запис на FB-сторінці @Vikysa Sakson
від 03 червня 2022 р.*

№ 16

Андрій Парубій
3 червня о 20:33

100 днів неймовірного героїзму, запеклої боротьби, незламної сили єдності всіх українців. Даємо по зубах кацапам так, що "непабедиме" аж скавчать і виють. Достатньо послухати чергові перехоплення їхніх телефонних розмов, які періодично оприлюднюють ГУР МО чи СБУ. Найбільша мрія рядового окупанта – утікти з України, поки живий.

Коротко, але дуже чітко і промовисто стан справ у 100-й день великої війни України з росією за свою Незалежність характеризують два повідомлення:

Перше. Британська військова розвідка констатує, що за 100 днів «Порівняно з початковим планом росії, жодна з її стратегічних цілей не була досягнута. Для того, щоб росія досягла хоч якогось успіху, їй будуть потрібні постійні величезні інвестиції людської сили та обладнання, і, ймовірно, знадобиться ще значний час».

Друге. кремль "попросив" редакції державних та провладних ЗМІ "не тиражувати тему 100 днів спеціальної військової операції" та "не акцентувати" увагу глядачів і читачів на тривалості війни. Це необхідно, щоби населення менше замислювалося про те, що за три місяці російські війська не змогли досягти успіху та жодної з оголошених цілей.

100 днів. Ворог ще дуже небезпечний. Але – ворог розгублений. І деморалізований. росія гарячково шукає вихід з щораз гіршої для себе ситуації.

Ми стаємо щораз сильнішими. Ленд-Ліз, масштабна міжнародна допомога, сучасна потужна зброя від надійних союзників.

ЗСУ розбивають армію росії. Західні санкції розбивають економіку росії. Так – цю недобиту імперію зла – доб'ємо.

Переможемо!
Слава Україні!

*Запис на FB-сторінці @Андрій Парубій
від 03 червня 2022 р.*

№ 17

SHAYRI

3 червня о 22:33

100 днів тому, коли я вперше почула звук сирени повітряної тривоги, яка пронизувала своїм моторошним завиванням, я не уявляла, що таке можливо.

Що це не сон, це все відбувається наяву, тут і зараз!

100 днів...

Це 2 400 годин, 144 000 хвилин та 8 640 000 секунд...

Це так багато...

І десь у якусь із секунд зупинялося чийсь серце та обривалося людське життя...

Я дякую Богу та нашим військовим, які ціною власного життя боронять наше!

Низький Вам уклін і хай Господь береже вас!

*Запис на FB-сторінці @SHAYRI
від 03 червня 2022 р.*

№ 18

SoVgray зараз тут: **Україна, Київ**

3 червня о 22:18

Війна. День 100. За ці 100 днів багато чого сталося. Змінились цінності життя. Радість від того що ти можеш просто вийти на двір і насолодитися променями сонця. Дякуючи нашим захисникам! Всі згуртувались, допомагають хто чим може, щоб перемога настала швидше. Живемо в історичний і тяжкий час для всього світу.

*Запис на FB-сторінці @SoVgray
від 03 червня 2022 р.*

Маникюр Борщаговка
зараз тут: **Borshchahivka**
3 червня о 23:05

Давно від мене не було ні яких постів 😞 так моє життя, змінилось, але воно продовжується ...ніколи не стане таким як раніше 😞 воно змінилось саме в той день 24.02 і назавжди буде білью в моєму серці 😞❤ ця війна розвіяла всі мрії, плани та бажання...

але зараз як ніколи я пишаюсь своєю країною, моєю Батьківщиною! 100 днів ми боремось за свободу, незалежність і вільну нашу Україну, я вірю в перемогу і в наше ЗСУ 🙏

І сподіваюсь зовсім скоро все закінчиться 😞 А зараз крім віри та надії ми повинні йти уперед не опускаючи руки, не впадати в паніку, а продовжувати жити на зло всім москалям !!

#нівійніукраїні 🇺🇦 #нівійні #вільнаукраїна 🇺🇦 #вільнаукраїна

*Запис на FB-сторінці @Маникюр Борщаговка
від 03 червня 2022 р.*

Оксана Маркарова
4 червня о 00:36
100днів 8річної війни

У ранковому ефірі програми Morning Joe на MSNBC розповіла про підсумки 100 днів війни: невимовні втрати та руйнування, крах "бліцкригу" росіян, силу нашого народу і підтримку світу, якої ми потребуємо, і водночас нашої незламності 🇺🇦

Проти нас воює винятково жорстокий і аморальний ворог, який і досі має багато ресурсів для продовження агресії. Але ми не здамося і не підемо на жодні поступки загарбникам, якою б довгою і важкою не була наша боротьба.

Україна має перемогти і підтримка США та вільного світу – один із ключових чинників нашої перемоги. Подякувала за багатомірну, передовсім військову, допомогу Президенту, Адміністрації та Конгресу Сполучених Штатів.

*Запис на FB-сторінці @Оксана Маркарова
від 03 червня 2022 р.*

Олександр Крамар
в місті Bucha, Kiev Oblast
3 червня о 22:00

Це я в місті Буча у Пластовий Вишкільний Центр роблю те, що у мене виходить найкраще!

Так сталося, що уміння організовувати заходи дуже гарно знадобилося навіть і під час війни!

Ще 100 днів назад поспіхом збираючи речі під обстріли, що застали мене під Києвом у Бучанському районі де я прожив останні два роки навіть і не міг уявити, що війна буде тривати так довго, а Україна стане центром світової політики.

Майже кожного тижня ми проводили онлайн наради із молоддю Київщини та говорили про загальну ситуацію в області, але навіть подумати не могли, що Київська область буде звільнена і життя на окупованих територіях розпочнеться з чистого аркуша.

Офіс соціальної адаптації завдяки підтримці Hanns Seidel Stiftung Ukraine організували ряд тренінгів та розпочали свою роботу із міста Бучі де разом тренерами провели тренінг з психологічної допомоги, профорієнтації та планування для жителів міста Буча та найближчих сіл та міст.

Далі ще більше роботи та проєктів, але нам все вдасться, адже жителі міста Бучі та інших деокупованих територій готові розпочинати нове життя, а ми з командою готові в цьому допомагати!

Вже зовсім скоро наступний тренінг у місті Біла Церква! Читайте анонси зовсім скоро...

*Запис на FB-сторінці @Олександр Крамар
від 03 червня 2022 р.*

Олег Абрамичев
разом з **Сергєєм Тютюнником**
3 червня о 18:01

100 днів війни.

100 днів як день сурка. Ніби вже пройшла вічність, а ніби лише вчора все почалось. Вже багато зроблено, аби пришвидшити перемогу, багато боїв, багато горя і втрат. Але багато і перемог.

В якийсь із перших днів в мене була неприємна поїздка на Північну Салтівку. При під'їзді до мікрорайону потрапив в епіцентр обстрілу градами, чудом вижив.

Після того трохи задумався про безпеку тих грошей, які надсилають на картку. Саме тому не все витрачалось одразу, дечого просто не було в наявності. Був створений резерв, де гроші перетворювались в готівку і відкладались на потреби, що будуть пізніше і будуть нагальними.

Саме зараз цей резерв став у нагоді, тоді, коли люди почали просити машини назад і після бойових дій частина машин прийшли в непридатність.

Вже більше тижня знаходжусь в Прибалтиці, скупаю автівки для захисників. Тому випав з інформаційного поля, багато працюю і багато дивимось автівок. Скоро цей караван приїде в Україну. Всі машини купляються адресно, по вже зазделегідь отриманих проханнях. Ще й Сергій Жадан [офіційна сторінка] попросив докупити три штуки, але проплатив.

Також розумію, що багато буде витрачатись на пальне – тому прошу усіх долучатись до збору коштів. А можливо встигнемо купити ще одну автівку.

Карта майже пуста...

РЕПОСТ ТЕЖ ДОПОМОГА

Працюємо далі.

[...]

*Запис на FB-сторінці @Олег Абрамичев
від 03 червня 2022 р.*

№ 23

Валерий Ославский

3 червня о 19:42

100 днів війни.

Сьогодні буде багато красивих патріотичних текстів.

І це правильно!

Ми об'єднались, згуртувались і мета одна- звільнити нашу землю від орди окупантів без честі і совісті.

Але сьогодні хочу зробити допис, опираючись на свій особистий досвід цих 100 днів.

Всі стараються допомогти і долучитись до швидшої перемоги, тому, щоб це було ефективніше:

1. Надавайте перевагу адресній допомозі. Кожен має близьких в лавах ЗСУ і логічно зосередити свій власний ресурс в першу чергу на забезпеченні цих людей. Навіть з покращенням забезпечення зараз, порівняно з першим місяцем, зайвим це не буде.

2. Якщо Ваші можливості дозволяють більше – обирайте цільові фонди, які вже давно працюють і мають хорошу репутацію: "Повернись живим", "Корпорація монстрів", фонд Притули, "Армія SOS".

3. При виборі допомоги більш меншим фондам варто опиратись на особистий досвід спілкування і роботи з людьми, які там. Довіряєте- долучайтесь до їх роботи!

4. Допомогати можна по-різному і не обов'язково тільки коштами. Плетення сіток, формування продуктових наборів, гарячі обіди, транспорт гарячих обідів (наборів, ліків тощо), просто фізичне розвантаження фури – при бажанні завжди можна знайти зайнятість і принести користь щодня.

5. Під час комендантської години є досить часу для вивчення відео матеріалів по тактичній медицині, зброї і навикам ведення війни. Війна не закінчиться ближчим часом і ці знання точно не будуть зайвими. Це теж допомога, доречі.

Одним словом, друзі, ворога ще багато. І техніки теж. Тому налаштовуємося на те, що буде боротьба тривалою.

Тримаймося, бережемо і допомагаємо один одному!

P.S. Окремо хочу подякувати за електрокар Мирославу Тустановському.

Друже, дуже дякую!

Це дуже зараз рятує в плані мобільності.

*Запис на FB-сторінці @Валерий Ославский
від 03 червня 2022 р.*

№ 24

Віталій Портников

3 червня о 18:15

Через 100 днів після початку війни можна сказати, що у своїх агресивних планах Путін зазнав поразки. Але він від них не відмовився й продовжуватиме атакувати Україну – поки у нього вистачить сил.

*Запис на FB-сторінці @Віталій Портников
від 03 червня 2022 р.*

MONATIK

3 червня о 17:15 ·

Сто днів...

Сто днів у ній.

Клятій, болючій і нестерпній.

Сто днів, немов один.

У ній... у ночі смертній.

Сто днів перетворилися на тисячі смертей, на океани сліз,

Вони перетворилися на крики, вибухи,

на шрами на душі, землі, на тілі...скрізь.

Сто днів, тисяча страхів та безліч відваги... втома,

Втім.

Відсотків рівно сто, що скоро перемогу святкуватимемо вдома.

Бо завдяки тим дням, я впевнився...

У темряві знайти шматочок світла маю змогу.

І завдяки тим дням стали сильніші.

Стали на 100 днів ближчими до перемоги.

Все буде Україна

*Запис на FB-сторінці @MONATIK
від 03 червня 2022 р.*

Yuriy Datsenko

3 червня о 10:07

Сто днів...

Сто днів, які змінили наші життя.

Сто днів, як рашисти взяли Київ за три дні.

Сто днів, як мій чотирирічний син вивчив, що таке повітряна тривога.

Сто днів, як триває 24 лютого.

Сто днів украденої весни.

Сто днів, за які заплачено життями, кров'ю, слюзами та потом.

Сто днів надій, розпачів, зневіри та знову надії.

Сто днів, як рашистський лапоть, не криючись, топче мою землю.

Сто днів відтоді, як ми прокинулися не від перших сонячних промінців, а від тривожного: "почалася війна!"

Сто днів, коли на сніданок лише кава й новини.

Сто днів, як відходять у вічність друзі, а до їхніх портретів у центрі міста все несуть і несуть квіти.

Сто днів, як діти не мають дитинства.

Сто днів, як ми досі живемо одним зимовим днем.

Сто днів...

Але сьогодні ми ще на один день ближче до перемоги.

І незабаром ми почнемо новий відлік. Нового життя. Нової весни.

І буде день перший...

*Запис на FB-сторінці @Yuriy Datsenko
від 03 червня 2022 р.*

№ 27

Олександр Сурков

3 червня о 19:10 ·

Я на війні з 11 ранку 24 лютого – всі сто днів.

Я перший резервіст що приїхав у свою бригаду. Стартанув у 6.30. Проривався по навігатору з Києва до Василькова селами скрізь пробки що виникали просто на очах. Ті що в пробках – не їхали по своїм частинам, а просто тікали.

За ці сто днів я пройшов шлях від стрільця охорони об'єкта ППО до керівника елітного підрозділу з полковничою посадою про діяльність якого говорити не зможу принаймні до кінця війни. Поданий на держнагороди. У своєму секторі відповідальності впливаю на хід війни.

Ми знищимо їх армію

Ми знищимо їх економіку

Ми знищимо їх культуру

Ми демонтуємо цього огидного монстра що живе і досі у вісімнадцятому сторіччі

Слава Україні, Навара працює.

*Запис на FB-сторінці @Олександр Сурков
від 03 червня 2022 р.*

Volodymyr Viatrovych

3 червня о 08:13

Перші сто днів Залужного: ефективно і ефектно.
Дякую йому і ЗСУ!

*Запис на FB-сторінці @Volodymyr Viatrovych
від 03 червня 2022 р.*

Наталка Фіцич разом з Sergey Vysotsky

3 червня о 18:09

Сто днів у інформаційному окопі. Було важко, іноді дуже важко. З імпровізованої студії, зі справжньої, з холодного бункера і просто з вулиці – ми ефірили з перших днів війни увесь цей час. Бо дали собі слово не здаватися. Наш марафон триває. До Перемоги.

*Запис на FB-сторінці @Наталка Фіцич
від 03 червня 2022 р.*

Irina Kuchma

3 червня о 08:47

Сто днів.

З того моменту, як життя усього цивілізованого світу змінилося. Днів, коли не стало напівтонів, а з'явилася чітка межа між чорним і білим.

Мені здається, пандемія загартувала нас перед цим жахом, бо якби не вона, ми б страшніше переживали усе, що робиться. Це звучить жакливо, але нажалі такого зараз багато. Від цієї війни не заховатися нікому. Бо якщо раніше люди чекали інформації в газеті чи телевізорі, то зараз війна йде "он-лайн". Неможна "заплющити очі" і казати "я не знав/не знала", хоча деяким це ще вдається.

Ми змінилися. Змінилися наші погляди, деякі пріоритети, навіть емоційний стан.

Ми вже не ті, що були колись, і ними вже ніколи не станемо.
Ми вчимося жити у новій реальності, приймаючи зміни.
Ми латаємо дірки у серцях і душах, при нагоді допомагаючи
це робити іншим.
Сто днів війни. Війни, яка змінила світ, вкотре. Шкода що люд-
ство не вчиться на своїх помилках...

*Запис на FB-сторінці @Irina Kuchma
від 03 червня 2022 р.*

№ 31

Ми не празднували 3 червня о 15:17

Ну що. Сто днів нашої крутості і їхньої ницості. На сто днів
ближче до перемоги. Вистоймо. Не празднуєм

*Запис на FB-сторінці @Ми не празднували
від 03 червня 2022 р.*

№ 32

Ганна Маляр 3 червня о 22:06

Про сто днів повномасштабної війни сьогодні багато сказано.
І мабуть кожен з вас згадував сьогодні своє життя до 24 лю-
того. Згадував і запитував себе – коли все знову буде як було?
Вже ніколи.
Ми всі змінилися. І цей процес незворотній.
Країна наша теж змінилась – і це теж процес незворотній.
Давайте дивитись не у минуле, а в майбутнє.
У майбутньому ми переможемо – бо не здамося на півшляху
і не проґравимо цей історичний шанс.
В майбутньому ми станемо сильною у воєнному розумінні
державою.
В майбутньому ми станемо архітекторами нової моделі колек-
тивної безпеки в світі.
Війна остаточно відправить Росію у минуле, а за Україною
буде майбутнє.

*Запис на FB-сторінці @Ганна Маляр
від 03 червня 2022 р.*

Igor Tupikin

3 червня о 14:26

Не знаю, як утриматись від пафосу. Сто днів я залишаюся живим, бо він з кількох спроб відстояв чергу до військкомату, й сьогодні на "передку" він вже мабуть бувалий воїн. Коли прошу берегти себе, каже, що буде, тому що сцикливий. Але я знаю, що саме його рукою вже розіврано ефюволюційні ланки кількох орків. Тільки уявіть, скільки з нас не буде жорстоко вбито, скільки дітей не залишиться без батьків, а батьків без дітей, тільки тому що він що з першій днів війни стояв у черзі до військкомату.

Є ще один. Об'єкти, які він охороняє – дуже важлива мета для орків. Тому щоразу, коли він чує сирену повітряної тривоги, стає похмурим. Ми в Києві майже не звертаємо на те уваги. А він не може. Бо знає, що оркам дуже потрібно знищити той об'єкт і тих, хто його охороняє.

Й ще є один. Він не боїться померти на полі бою, але чомусь смерть як боїться, що хтось дізнається, що він гей.

Саме тому, що 100 днів тому вони взяли в руки зброю, сьогодні я живий, купую свою фільтр каву та бачу, який Київ красивий. Вдячність – це дуже слабе слово, щоб висловити це почуття

*Запис на FB-сторінці @Igor Tupikin
від 03 червня 2022 р.*

Natalya Krapivnaya

3 червня о 11:10

100...сто днів "не життя"

Сто днів страху...

Сто днів віри...

Сто днів молитви...

Сто днів "як ти?"...

Сто днів тяжкої праці над собою і своїми думками...

Життя з Україною в серці...

*Запис на FB-сторінці @Natalya Krapivnaya
від 03 червня 2022 р.*

Сергій Бульбаха

3 червня о 07:57

100 днів...

Сто днів боротьби.
Сто днів незламності і волі!
Сто днів звияги і патріотизму!
Сто днів самопожертви і підтримки!
Сто днів допомоги і єдності...
Сто днів горя і сліз!
Сто днів болю і розпачу!
Сто днів смертей і втрат!
Сто днів молитви...

Ми стоїмо! Ми віримо ЗСУ! Ми віримо в Україну! І ми обов'язково переможемо!

*Запис на FB-сторінці @Сергій Бульбаха
від 03 червня 2022 р.*

Блаженніший Святослав

3 червня о 09:58

Слава Ісусу Христу!

Дорогі в Христі брати і сестри!

Сьогодні п'ятниця, 3 червня 2022 року, і Україна переживає вже 100-й день цієї великої війни, яку принесла росія на багато-страждальну українську землю. Сто днів українці боронять свою землю. Сто днів українці стримують російську навалу, яка перевищує всіма ресурсами те, що ми можемо їй протиставити. Проте це було сто днів великого вияву Божої присутності між нами!

Україна стоїть. Україна бореться. І на 100-й день ми маємо гарні новини з фронту. На чотирьох напрямках наші війська відкинули ворога. На півдні Батьківщини, у Херсонській області, звільнено понад 20 населених пунктів. Україна показує свою силу і волю бути вільною і незалежною. А український народ проявляє свою незламність у тій боротьбі і нею дивує світ.

Однак за кожний день цього спротиву ми платимо найвищу ціну. Вчора Президент України ще раз ствердив, що щодня гине щонайменше 100 українських солдат, а 400–500 бійців отримують поранення. Кров тече українською землею...

Ми віримо, що Господь Бог єдиний, на кого нам можна і потрібно надіятися. І сьогодні, на цей 100-й день війни, припадає перший день Декади місійності. Упродовж десяти днів очікування приходу Святого Духа наша Церква молиться за місійного духа, молиться за те, щоб бути здатною ділитися своєю вірою з тими, хто ще не є християнином і не знав Ісуса Христа.

Боже слово Святого Євангелія, яке цього дня є для нас джерелом Христової істини, розповідає нам про розмову Христа та Його учнів на Тайній вечері. Филип каже до Ісуса: «Покажи нам Отця і нам буде досить». Цей апостол виявляє найглибше прагнення кожної людини, яке вона повинна реалізувати у своєму житті, – пізнати свого Творця, Спасителя. Христос відповідає: "Я є дорога, істина і життя. Скільки часу Я був з тобою, Филипе, і ти Мене не знаєш. Хіба не віруєш, що Отець Мій є в Мені, а Я в Отці?". Те прагнення пізнати джерело свого існування закорінене в життєвих пошуках кожної людини. Воно є завданням кожного учня Христового, який покликаний до місійного служіння в Церкві – вказати дорогу, що є істиною і життям. Коли ми говоримо про дорогу, через яку можна пізнати Отця, то проповідуємо Христа. Коли ми говоримо про пошук істини, розуміння того, що трапляється з людиною, навіть в умовах жорстокої війни, то вказуємо на Христа. Коли ми шукаємо повноти життя, хочемо жити навіть у часи смертоносної військової навали – ми проповідуємо Христа.

Запрошую всіх крокувати цією дорогою Декади місійності. Запрошую всіх молитися за наших священників, монахів, монахинь, мирян, які звершують це місійне діло нашої Церкви і проповідують Христа тим, які Його ще не знають. Прошу вас про особливу молитву за наших воїнів. Саме вони є для нас сьогодні особливими свідками присутності Бога, бо там, на лінії фронту, на тій межі між життям і смертю, атеїстів немає, навіть невіруючі відчують, що там є Хтось. А хто це – знають християни і вказують на присутнього між нами живого Бога в Його Сині Ісусі Христі.

Ми сьогодні молимося за всіх тих, що ще не знають істинної дороги, що ще шукають Бога. Боже, поможи нам здійснити наше місійне покликання! Боже, благослови Україну! Боже, даруй радість Твоїм дітям від зустрічі з Тобою! Боже, Ти – наша Істина, наше життя, дай нам жити в Тобі, Тебе пізнати, з Тобою зустрітися, познайомити з Тобою весь світ.

*Запис на FB-сторінці @Блаженніший Святослав
від 03 червня 2022 р.*

Adelheid Unge-Zheludkova

3 червня о 20:48

8 років КОЖНОМУ жителю Маріуполя під охороною ... (не можу навіть написати цей ідіотизм, яким називають Азовців оркська пропаганда, не повертається язик) АЗОВУ НЕ треба було стояти в черзі за пляшкою питної води. Нам не треба було працювати за пайки, розбирати завали та дихати трупним сморідом. Ми жили у цілих квартирах, будинках, в яких було все: світло, вода, газ, сучасний ремонт, меблі, безліч гаджетів.

Нас від всього цього вирішили АСВАБАДІТЬ.

100 днів нас всіх звільняють від всього людського і нормального.

А до цього всього асвабання:

8 років місто розвивалось та встигло стати культурною столицею нашої держави.

8 років моє місто жило, квітло, відбудовувалось, раділо.

8 років ми були під суцільним захистом АЗОВу.

Ми не маємо право забути про це. Ми не маємо права мовчати. На сотий день Азовці в полоні, але вони досі незламні.

АЗОВ – ЦЕ МАРІУПОЛЬ! АЗОВ – ЦЕ УКРАЇНА !

*Запис на FB-сторінці @Adelheid Unge-Zheludkova
від 03 червня 2022 р.*

Oksana Brovko

3 червня о 12:37

Сотий день війни.

Коли слова зайві.

До перемоги.

*Запис на FB-сторінці @Oksana Brovko
від 03 червня 2022 р.*

Vasyl Chepurnyi**3 червня о 07:53**

Сотий ранок Широкої війни

Він прийшов, посоромивши американську, британську і російську розвідки. Щоправда, останні не мають ні сорому, ні честі... Але фактом, міцним, як горіх, є те, що Україна не впала від російського удару навіть на 100-й день Широкої війни. Казала ж Ліна Костенко, що Україна – то дуже серйозно, а європейці не вірили... Азіяти ж не тільки не вірили, але й не знали про Україну у Ємені чи Сирії, а тепер голодують через блокування росіянами поставок українського зерна. Світ зі здивуванням помічає велич і значення України, що її занедбали світові правителі – сполошилися Німеччина з Францією, бо Україна, та ще й у союзі з Британією, Польщею і країнами Балтії, стає світовою потугою, яка затьмарює вицвілі демократії Старого світу, з'їдені шашелями толерантності корупції, прикритої ширмочками виважених слів.

Я ж у сотий день Широкої української війни розповім вам реальну історію з півночі Чернігівщини.

...Це було, коли у нас тут шарили російські окупанти. І ось в одному маленькому селі за якихось пару, не більше, десятків кілометрів від російського кордону зайшли вони до діда – він сховався в хаті, а ті, поникавши подвір'ям, угледіли і забрали ...самогонний апарат. Ну, село маленьке і потреби ховати його у діда не було.

Діда російське злодійство обурило до глибини української душі – мало того, що прийшли незвані, так ще й украли. Та й що – самогонний апарат!. Він взяв рушницю мисливську, сів на мотоцикла і подався навздогін мародерам. У лісі наздогнав – вони їхали вантажною машиною. Дід на ходу (!) запалив "коктейль Молотова" і закинув у кабінку. Вогонь у кабінці і машина врізалась у дерево. А дід з рушниці спокійно, як на полюванні, застрелив двох росіян.

Та на цьому історія не закінчилась: дід приїхав до наших поліцейських здаватися: "Я двох людей убив!". Поліцейські розпитали діда, подзвонили в СБУ – там посміялись, кажуть: "Так що йому тепер – медаль давати?". А дід не може з тими вийти чого його не саджають...

Я довго сміявся цій правдивій історії, бо в ній – наш український характер: і щодо самогонного апарату, і щодо права приватної власності, і щодо добровільної явки... Та нагадало анекдот,

коли подібний дід приходить до українського священника на сповідь за вбивство моск...ів, а бат юшка каже: "На сповіді треба про гріхи казати, а не хвастатися!".

І кажу ж – ця війна Широка. Бо якщо отак воюють навіть сільські мирні українські діди, то хто може перемогти таку націю?! Я радий це ствердити не тільки у сотий день Широкої війни, але й у свій 58-й день народження...

...І ранок на Сіверщині прийшов тихим та хмуруватим після вчорашнього дощу, і гнали вгору жита і трави, і молилися до Неба батьки і родичі воїнів, які боронили світ на гарячому півдні та скрижавленому сході, і чув Пан Бог молитви зраненої української землі і приймав душі загиблих, числом яких ще вжахнуться живі, і кувалася прийдешня Перемога. Бо не може Зло безкарно плюндрувати Божу красу і творіння Його рук.

PS Цей прапор – не якийсь абстрактний, взятий з просторів інтернету – ні, це реальний прапор на капличці чернігівського цвинтаря в Яцево, пробитий осколками російських снарядів. Кацапи били по цвинтарю, саме по квадратах, де поховані воїни АТО – і мертві не дають їм спокою!

*Запис на FB-сторінці @Vasyl Chepurnyi
від 03 червня 2022 р.*

№ 40

Nicolas Szafowal
3 червня о 10:43

Сотий день війни орди проти нас.

Прийшов з Богослуження і планую день – без харчів, без музики.

*Запис на FB-сторінці @Nicolas Szafowal
від 03 червня 2022 р.*

№ 41

Ostap Moliavko
3 червня о 21:26

Перед початком повномасштабного вторгнення я мав багато розмов з цього приводу з представниками різних відомств.

Поліція, прокуратура, нацгвардія, СБУ, люди з різних гілок влади, місцевої і центральної, ну і звичайно – ЗСУ. Питав про війну. Отримував відповіді в діапазоні від "хуй його" до "нам пизда".

І тільки вояки говорили щось на кшталт "Не сси, дамо їм пизди".

Це і була моя проповідь на сотий день війни. Слава ЗСУ!

*Запис на FB-сторінці @Ostap Moliavko
від 03 червня 2022 р.*

№ 42

Мар'яна П'єцух
3 червня о 23:08

Сотий день війни:

Давай їж кашу! Ракети летять на Львів. Нема часу, їж!

Умовно 70тий день війни:

Давай накривайся ковдрою! тривога

Умовно 30 тий день війни:

Іди в коридор, тривога

Другий день війни:

Якщо в поїзд попаде, залазь під крісло

Перша і друга ніч війни:

Спиш? Слава Богу, що не чуєш.

Сто днів війни. В підвалі не були. Мама так собі придумала, що ні.

*Запис на FB-сторінці @Мар'яна П'єцух
від 03 червня 2022 р.*

№ 43

Mary Volynska
3 червня о 23:01

На сотий день війни тітка моєї подруги з Ростова на Дону повідомила, що Україну потрібно таки денацифікувати обов'язково. Якщо цього не зробити, Росію чекає страшна загроза – від нас туди прийдуть геї та негри(!!!?).

Денацифікувати, щоб не прийшли негри, – це просто топ, особливо від завуча у школі. Жодних логічних дір вона у цій фразі не бачить.

2 прильоти на Кривий Ріг минулого тижня – певне, через надмірну толерантність до геїв. Дивні вони люди, ці росіяни. Хоча ні, вони ж не люди.

Чомусь згадалося, як я поїхала в Чеський Крумлов, де були евакуйовані наші мамочки і дітки з особливими потребами. Ті, що втекли від російського порятунку та звільнення від майна, волі, родини та життя. Ми робили великодні віночки, і тут приїхали волонтери з гуманітаркою. Серед них милий хлопчик років 22–25, з нафарбованими очима та в яскравій футболці. Він чудово ладнав з дітьми, допоміг дівчатам занести та відкрити коробки, розкласти крупи та побутову хімію. Подарував дітям іграшки, і навіть мені нові кеди, не слухаючи ніяких відмов. Я була там в середині квітня, ми всі тоді ще жили Бучею. І через це ще сильніше відчули різкий контраст між російським солдатом-визволителем і тим чеським хлопцем, який одним своїм зовнішнім виглядом викликав би невимовний жах та відразу у тітки моєї подруги Оксани.

P.S. На фото ті самі кеди, вже на нашій українській зеленій травичці, правда класні?

*Запис на FB-сторінці @Mary Volynska
від 03 червня 2022 р.*

№ 44

Даниїл Гірявець

3 червня о 21:53

Сьогодні сотий день повномасштабної війни росії проти України і сотий день незламності українського народу. Було важко, але ми вистояли і я впевнений на сто відсотків, що Україна переможе! Рашисти стають добривом на нашій землі, а ми стоїмо, бо за нами правда, сила і воля святая!

Слава Україні! Слава всім Героям України!

*Запис на FB-сторінці @Даниїл Гірявець
від 03 червня 2022 р.*

Наталя Лінська
3 червня о 23:00
Sharp`s:

Макрон на сотий день війни заявив, що проговорив із Путіним не менше 100 годин за останні півроку.

Таке враження, що він отримує задоволення, розмовляючи з кривавим параноїком, який геть злетів з розуму. Так і хочеться спитати: "Продлевать будете?"

*Запис на FB-сторінці @Наталя Лінська
від 03 червня 2022 р.*

Юлія Капшученко
3 червня о 19:22

Сьогодні сотий день найстрашнішої фази війни – повномасштабного вторгнення. Я не думала, що буде цей день і я так довго вестиму свій щоденник. І буду щира, в лютому–березні, сидючи в підвалі своєї багатоповерхівки, я не відала, що доживу до 3 червня і сидітиму на своєму підвір'ї чавкаючи мамину полуницю. Чи дочекаюсь я світла – вважала 50/50. Але дочекалась принаймні полуниці і наближення перемоги, які усіма силами вигризають наші воїни і весь добрий світ.

Сьогодні останній текст мого щоденника. Я не писатиму більше щодня в цьому форматі. Але це не означає, що я не писатиму зовсім. Моя сторінка перейде у звичайний формат. Буду більше записувати сторіз, писати тексти на підтримку друзів-волонтерів, свої роздуми і вигулювати експертність з якихось питань.

Напишіть мені, чи читали ви мене чи було вам цікаво оці 100 днів роздивлятись мої полотна потоку свідомості? Я цей матеріал зберегла і лишу для історії. Колись перечитаю і буду плакати і сміятись.

12 днів підвалу в Броварях, півтора місяці в селі на Франківщині, місяць щастя у Тернополі і от два тижня в рідних краях...

Війна триває. Розслаблятись не варто. Треба бути згуртованим і сильним, готовим до небезпеки кожную хвилину. Я лишу за собою право часом писати на тему війни у форматі щоденника. Це не буде щодня. Але ще поговоримо.

Бережіть себе і слава ЗСУ!
#ВМійКраїніВійна #ВійнаЗаНезалежність

Запис на FB-сторінці @Юлія Капшученко
від 03 червня 2022 р.

№ 47

Наталя Петрущенко

3 червня о 23:13 ·

Київ. 3.06. Вже 100 день війни в Україні. Сотий день безперервнї бої, пересуваються величезні маси людей, хтось вже ніколи не дізнається про перемогу, для когось вона буде радістю крізь сльози. Навіть не віриться, що пройшов такий великий часовий відрізок, бо як один довгий страшний сон – хочеться швидше прокинутися й відчутти звичне життя, без проблемно пересуватися столицею, бачити знайомі обличчя...

Сьогодні у Києві тепленько. Вночі була гроза й я здригалася від кожного розкату громовиці, немов від вибухів. До ранку вщухла, залишивши подекуди невеличкі калюжі.

Коли виходила годувати моїх підопічних, то в коридорі на мене почала кричати сусідка. Їй заважає проходити корм для котиків, який я змушена була поставити у нашому спільному коридорі, оскільки, як волонтер, отримала гуманітарну допомогу для котиків. У мене величезна кількість підопічних хвостиків, тож той корм та не щодня, мов сніг, бо усіх потрібно нагодувати. Проте таким людям наплювати на усе, що трапляється на їхньому шляху, завжди це усвідомлювала, тому жодного разу не зверталася до них ні з яких питань. Коли у них була попередня киця, я її доглядала, щеплювала, як і нинішню, коли вони по кілька тижнів відпочивали на морі, поливала їх квіти. Навіть з початком війни, коли вони втекли від вибухів і сирен до своїх родичів за Захід країни, поливала квіти, дивилася за їхньою квартирою. Не хвалюся, просто так живу, допомагаючи іншим. Та сьогодні як тільки мені сусідка не погрожує: і викине котячий корм, і викличе поліцію, і погрожує адвокатами, бо засудить мене, і так далі, й тому подібне. Ледве змогла вставити, що там її хламчику вдосталь, на що вона заверещала: "Так у нас же дитина!" Чи можна прикриватися дитиною? Чи можна зриватися на інших людях лише за те, що вони щось вчасно не зробили? Скільки місця потрібно людині, щоб жити? Та й корм той

укладений дуже акуратно, але вони хочуть, щоб дитина проїздила через коридор велосипедом з широко поставленими колесами. От і роби після такого добро людям... Знаєте, мені здалося, що ця страшна війна перероджує наше суспільство, бо люди почали відкриватися з дуже неочікуваних боків: приймають біженців, навіть у тісноті, одягають, годують їх; тисячі хворих й поранених вивезли з території бойових дій, ризикуючи власними життями, а хтось пожертвував своє життя; мільйони українців прийняли європейські родини, європейські країни, забезпечивши усім необхідним... Можна перелічувати й перелічувати, але скажу про себе: вдячна безмежно небайдужим, дякуючи яким отримала допомогу кормом моїм підопічним зокрема із Польщі, з Франції, надсилали й окремо деякі друзі, і ця допомога дає можливість вижити нужденним хвостикам, серед яких й покинуті своїми безсовісними господарями. Такі, як мої сусіди, живуть виключно для себе, їм й війна не війна, крихтою не поділяться. Мені до них байдуже, це їхній вибір, мені лячно за те, що вони так оскаженіли, що не дочекаються завтрашнього дня й насправді можуть викинути корм й позбавити котиків шансу на життя.

Як важко жити.

Слава Україні!

*Запис на FB-сторінці @Наталя Петрущенко
від 03 червня 2022 р.*

№ 48

Victoria Nika Moriweather

3 червня о 20:50

ВІЙНА 2402

День 100.

В кінці зими я вже знала, що ця війна надовго, але я не думала, що справді буду писати про сотий день війни. Я назвала для себе цю війну "Війна 2402" по даті її початку щоб відмітити для себе нову фазу війни, яка зачепила уже всіх.

Наше життя змінилось не лише як до та після, а й у межах цих ста днів. Ми пережили таке, що багатьом не може наснитися навіть в кошмарі і ніхто не був готовий до такого. Але багато з нас дожило до цього страшного ювілею.

Абсолютно незрозуміло, скільки ще сотень чи тисяч днів війни у нас попереду, бо солодка ілюзія про "ресурсів на пару тижнів" розсіялась ще в березні, а весь військовий потенціал нашого ворога працює на геноцид.

Диявол цього разу надзвичайно сильний та хитрий, йому бай-дуже чи вірите ви в нього, бо він вірить у вас. Особливо коли одні українці віддають життя за кожен метр нашої землі, а інші збирають гроші на дрон для армії лднр. Таких не порівну, ми все ще нація героїв, але саме таким ми маємо подякувати за деякі швидкі просування ворога.

Війна це страшно. А довга війна це ще страшніше. Але у нас нема іншого виходу. Ворог не пожаліє нас і не зупиниться на парі областей, його мета – тотальний геноцид, до якого він готувався роками. У нас не стоїть вибір між миром та війною, у нас стоїть вибір між повним геноцидом та війною, яка може його стримати.

Тому, сто, двісті, тисячу днів війни, але ми маємо знати, що єдиний шлях для нас це перемога або смерть.

*Запис на FB-сторінці @Victoria Nika Moriweather
від 03 червня 2022 р.*

№ 49

Володимир Нечипорук 3 червня о 23:29

100. Спочатку думав, що цього забагато в стрічці. Потім подумав, що це найважливіші в моєму житті 2400 годин. Вдячності, поваги, захоплення українцями. Намагався бути корисним. Точно був і є певен, що не програємо. На початку – або переможемо, або загинемо. Зараз – тільки переможемо. Хоч і не швидко. Не очікував на сотий день отримати такого співгромадянина як Невзоров. Чом не біженця чи евакуйованого. Але то вже складові діяльності шоуменів. Вибісює, але без фанатизму. В моїй бульбашці і прайді – фантастичні люди. Вони й надають сил. Не люблю вираз "Все БУДЕ Україна". Все і є Україна. Треба звикнути ЖИТИ в ці часи. Що дуже нелегко. Але треба. Найважче зрозуміти, що буде 200-й день. І він не буде останнім. Люблю вас, українці.

*Запис на FB-сторінці @Володимир Нечипорук
від 03 червня 2022 р.*

Vladimird Dubovets

3 червня о 21:29

Сотий день війни

Сто днів жахів і трагедій.
Сто днів героїзму, відваги та завзяття.
Сто днів вчинків і подвигів.
Сто днів визнання та шани.
Сто днів очікування та незламності.
Сто днів чіткої ідентифікації на "свої", "чужі" та "інші".
Сто днів людяності, відкритих сердець та душ.
Сто днів зміни і гартування.
Сто днів надії і тризни.
Сто днів тривоги і чекання.
Сто днів ціни, що с кожною миттю все вище.
Сто днів віри.
Віри, що все буде Україна!
А вона неодмінно буде!

*Запис на FB-сторінці @Vladimird Dubovets
від 03 червня 2022 р.*

Jane Sivorka в місті Dnipro.

3 червня о 22:19

Невідомий чоловік номер 716...

Сотий день жаху... найважчий день війни для мене. Я побачила на власні очі поховання наших хлопців...

в Україні почали робити військові секції цвинтарів. Та урочисті військові поховання. Раніше в цьому не було потреби. А зараз лише на одному цвинтарі за 100 днів 300 нових могил... та це лише один цвинтар...багато невідомих хлопців, це найважче, уявляєте, родина не може його знайти, він загинув як герой, та похований навіть без імені. В них усіх була родина, домівка, життя, а зара він "невідомий герой номер...."

Багато матерів не можуть поховати своїх синів, бо їх рідні міста під окупацією російських нелюдів.

Дуже важко писати щось. Біль. Гнів. Нерозуміння.

Хочу показати та нагадати, особливо моїм іноземним друзям та читачам що війна триває та це щоденне жакіття для кожного українця. Слава Україні! Смерть ворогам!

Запис на FB-сторінці @Jane Sivorka
від 03 червня 2022 р.

№ 52

Ирина Давиденко
3 червня о 21:59

Сотий день війни...Ми всі живемо в іншій реальності, і досі не віриться, що таке було можливо в наші часи.

Вагалась, чи потрібно писати цей пост, бо все таки і в самій Україні ситуація різна. Хтось ночує в окопах, щохвилини ризикуючи своїм життям, комусь за щастя тиха ніч і шматок хліба. А хтось по 12 годин працює за кордоном, миючи чужі оселі, щоб прогудувати своїх дітей.

Усім важко, кожному по-своєму.

В тилу теж ніхто не "жирує" і ми всі адаптуємось до життя під час війни.Усі три місяці ми не жили, не спали і не їли, так як треба.

Не знаю, як ви, а мій організм таки кричить SOS!

І якщо в перший місяць ми всі вихудли і змарніли, то зараз ситуація кардинально змінилась. Бо розуміння того, що цієї "ще однінької вафельки", та й тебе самої може завтра не бути, таки дає певну фору))

Спілкуюсь з багатьма зараз, більшість заїдають стрес, бо це найлегше.

І те, що твоє тіло трансформувалось, це не така вже проблема. А те, що ти відчуваєш себе якось гірше, швидко втомлюєшся, не хочеш нічого робити, стаєш залежний від погоди, коли ти втрачаєш здоров'я - ось з цим я змиритись не можу.

У Господа немає інших рук, крім наших.Тож я вирішила сьогодні "взяти себе в руки" і відновити тренування. Бо я обираю Здоров'я!

Нам усім ще будувати нову квітучу Україну! І ми не маєм права нехтувати своїм майбутнім та майбутнім своїх дітей. Наші захисники гідно справляються зі своєю роботою, а нам треба піднімати тил та всю країну.

Тому наш девіз – "В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВИЙ ДУХ!"

Обирайте комфортний для вас вид занять, не обов'язково в фітнес залі, я й раніше займалась вдома. Увімкнула відео і вперед за тренером) 30–40 хв.кілька раз в тиждень – більшість може собі це дозволити.

Головне, бажання!

Будьте Здорові та усім нам Миру!

#разом_до_перемоги 🧡💙

*Запис на FB-сторінці @Ирина Давиденко
від 03 червня 2022 р.*

№ 53

Elena Alchanova

3 червня о 16:08 ·

На сотий день війни емоції стають цифрами.

Страх перетворюється на цифру 12.

12 мільйонів людей покинули дім. Це ті, хто зранку 24го стояв у корку. Хто на другий тиждень гнали по трасі – серце калатає, діти на задньому, собаці посрати не можна.

Блокпости-доброго дня-паспорт.

Ті, хто влазив у переповнені потяги. Ділив бутерброд на трьох. Стояв у проході. Завмирав під кожну сирену.

Це 12. Просто цифра, заокруглена, без тисяч, сотень, десятків, одиниць. Дайте ж нам наші одиниці. Кожному втікачеві – порядковий номер страху.

Провина стає цифрою 5 (6?7?8?)

5 мільйонів перетнули кордон. Наприкінці зими, з дітьми на руках, з собаками у смішних сумках. Пили через соломинку соловодкий абрикосовий сік від волонтерів.

Якою з цих п'яти стала моя подруга з дворічними двійнятами? Який порядковий номер у дівчини, що знімала кіно про Харків? Я хочу уявити, що у мене теж є цей номер. Нехай я буду якась чотири-мільйони-триста-п'ятдесят-тисяч-двісті-двадцять-сьома перетиначка кордону. Можна мені особисте місце хоча б у цих п'яти мільйонах?

Відчай тепер у нас під номером 44.

44 мільйони квадратних метрів будинків зруйновано. На стінах лишились шматки шпалер по знижці в "Епіцентрі". Старі "стін-

ки" рухнули просто на землю. Разом із начинням – бабусине золото в дерев'яній шкатулці, Ремарк, уламок ракети.

Ненависть стає цифрою 261.

Загинула 261 дитина. Щонайменш. Кажуть "щонайменш", щоб ми були готові знати реальну цифру. Щоб потім не говорили "ви ж казали – 261".

Нас попереджають – це цифра, від якої ми відштовхуємось. Кажуть so far, або at least. Ніби може бути якийсь прийнятний мінімум загиблих дітей. Ніби може бути якась цифра, про яку б ми сказали "небагато".

Прийнятна кількість загиблих дітей.

Ніби вона існує.

Знак нескінченності стає Маріуполем. Пекло не закінчується, його можна впізнати за запахом, відчувати на дотик.

Кажуть, 22 000, але ця цифра може збільшуватись. Двадцять дві тисячі тих, хто похований в ямах, кому встановили меморіальні таблички – просто встромили в цеглину. Двадцять-дві тисячі, кажуть, але ми ще не порахували до кінця, але ще можуть загинути, давайте поки не рахувати.

Давайте поки не рахувати.

Моя особиста лють відсьогодні стає цифрою 100.

У моєї люті сьогодні невеличкий ювілей, я поставлю їй ім'я нинішньої свічки з самокрутки.

Моя лють тепер багато спить і іноді плаче, але вона все ще є люттю за своєю сутністю.

І щодня. Вона. Міцнішає.

*Запис на FB-сторінці @Elena Alchanova
від 03 червня 2022 р.*

№ 54

Vsevolod Solovyov

3 червня о 18:19

На перший день війни поїхав з дому, на сотий день – завітав в гості додому

*Запис на FB-сторінці @Vsevolod Solovyov
від 03 червня 2022 р.*

Anna Figol разом з **Andrey Figol**.

3 червня о 09:32

100й день війни.... Сотий день найстрашнішої реальності. Невизначеності, страху, напруження та постійних спроб усвідомити та зрозуміти наміри цілої нації. Не окремих людей країни, професій та покликань... А нації. Бракованої держави, з повністю зруйнованим безнадійним механізмом, що складається з різних поколінь...

Тримаємось, Любі, маємо та вистоїмо 🙏🙏🙏💙💛

*Запис на FB-сторінці @Anna Figol
від 03 червня 2022 р.*

Александр Бойко

3 червня о 18:17

ХАРКІВ 🇺🇦❤️

ЙШОВ СОТИЙ ДЕНЬ ВІЙНИ...

Сьогодні сотий день війни... Рівно сто днів моя батьківщина 🇺🇦 чинить опір російським загарбникам 🇷🇺🇩🇪 на очах всього людства із ганьбою громить "другу армію світу" 💪.

Саме тому сьогодні мені захотілося зробити публікацію українською мовою, якою, незважаючи на власне "донбаське" походження, я володію майже вільно 🗣️. Сто днів у воюючому Харкові змінили моє життя – та й не тільки моє! – тому маю бажання поділитися деякими думками 😊.

Завдяки цій війні я почав відчувати себе українцем 🇺🇦. Якщо до 24 лютого моє громадянство було для мене лише кількома буквами у власному паспорті, то тепер оселилося десь у моєму серці ❤️. З іншого боку, так чи інакше перебуваючи під ворожими обстрілами 🚬💣💣💣, пробувши пару тижнів у підвалі, я побачив силу Божої любові ❤️ і захисту 🛡️🌐 і через те відчув реальність іншої невидимої Батьківщини – Царства Небесного ✝️

Біблія каже, що наше фізичне тіло – то є тимчасова домівка людського духа, яка у свій час зруйнується й впаде з нас подібно

до одягу 🧥👖👗. Тому кожній людині на землі Бог пропонує через каяття у гріхах та віру у жертву Ісуса Христа прийняти більш важливе громадянство – небесне 🌐. Це громадянство приймається у земному житті та по його завершенні обіцяє більш кращу домівку на небі – "дім нерукотворний та вічний" 🏠.

Слово Боже каже прямо: "Коли б тільки й роздягнені ми не знайшлися нагі" – тобто, як важливо, коли настане час позбутися нашого старого одягу у вигляді тіла, нам було у що одягнутися і де оселитися у вічності 🙌.

Тому я бажаю всім українцям щастя і перемоги і хочу порадити кожному на фоні любові до тимчасової батьківщини земної встигнути прийняти більш важливе громадянство вічної Батьківщини – Небесної! ✚📧❤

*Запис на FB-сторінці @Александр Бойко
від 03 червня 2022 р.*

№ 57

Alyona Fedyk

3 червня о 18:48

100 днів війни... 100 днів холодного лютого. Для нас не настала весна і не настало літо. Проживаючи сотий день війни, я шукаю здоровий глузд у словах "питання мови не на часі". Бажання розмовляти мовою ворога, слухати російську музику, дивитись російські фільми – як досі воно може виникати у свідомих українців? Розумію, що пишу страшні речі, але між вбивцею-гвалтівником, що прийшов на нашу землю, і російськомовним українцем є дещо спільне – вони розмовляють однією мовою. Позбудьтесь цього паралелізму!

Ворог вже навіть і не приховує свою зневагу до нашої мови та істину причину цієї війни – геноцид українців. Окуповуючи наші землі, перше, що вони роблять – знищують все українське і одразу ж пропагандують своє, змушують жити за їхніми правилами, вчити історію, де не існує України, розмовляти лише російською. Для них питання мови на часі завжди. А для нас – ні?

Ми переможемо цю нечисть, але щоб через роки вона знову не полізла через кордон, відшукуючи "своїх громадян, каторих ущемляють", байкотуйте мову ворога в усіх проявах! Будіть у собі

тих справжніх українців, доки сон їх ще не надто міцний! Наша мова прекрасна, тож дозвольте їй звучати! 🇺🇦

Ця війна не лише за території, але й за наші цінності. Зникне мова — зникне Україна.

*Запис на FB-сторінці @Alyona Feduk
від 03 червня 2022 р.*

№ 58

Olesia Luzhetska

3 червня о 16:28 ·

Сотий день війни.

#стодніввійни

Захотілося жити ще більше.

Бути у траві, квітах, ранковому сонці та вечірніх пахошах.

Бути у літі, зимі, буднях і вихідний. Знаходити в кожній миті те, що приносить радість.

Зупинятись.

Щоб відпочити, бачити, що навколо і відчуватити, що для тебе близьке.

Відключатись.

Від новин, клопотів

Працювати.

Знаходити роботу по серцю.

Волонтерити

Творити, наводити лад в оселі та в голові.

Любити.

Своє тіло, кожен день, своїх людей і землю, яка дає тобі силу.

Розділяти.

Почуття свої і ближнього.

Виокремлювати, що твоє, і що тобі не належить.

Слухати.

Як кумкають жаби, звучить сирена і від чого пульсує твоє серце.

Чути.

Себе, біль землі та прохання про допомогу.

Ділитись.

Своїми силами, знаннями, часом, розрізаним яблуком.

Обмінюватися.

Обіймами, поцілунками, добрими словами і планами.

Давати.

Підтримку.

Брати.

Відповідальність за сказане і не сказане. За прожите і недозволене.

За те, що відчуваю сьогодні і де я є.

Приймати.

Вибір інших.

Свої помилки, недоліки та здобутки.

Приймати себе

Дозволяти.

Робити вибір, не смуніватись і не осоджувати.

Плакати, сумувати, любити, жити.

Радіти кожній миті.

Бо вона може бути остання.

А може тривати вічність.

І пам'ятати.

Усе...

#ОлесяЛужецька

#тренер_взаємин

#жінка_яка_відчуває_серцем

*Запис на FB-сторінці @Olesia Luzhetska
від 03 червня 2022 р.*

Melanie Podolyak

3 червня о 22:56

Ми роками товкли: з рскими не можна брататися, це вороги.

Нам казали: ви надто радикальні, є хароші. Не все однозначно. Вони не всі. Це не вони, це Путін.

Ми стояли на своєму, нас називали маргіналами. Вони давали їм паспорти, запрошували в телек, їздили до них в Москву і Пітер, торгували з ними.

По Україні прилетіли перші ракети 24 лютого.

Ми не сказали «ми ж вам казали».

Ми подумали, що все стало зрозуміло.

Сотий день війни.

Ми кажемо: з рскими не можна брататися, це вороги.

Нам кажуть: ви надто радикальні, є Невзоров. Не все однозначно. Вони не всі. Це не вони, це Путін.

Дають йому паспорт, запрошують в телек.

*Запис на FB-сторінці @Melanie Podolyak
від 03 червня 2022 р.*

Maryana Grishkova

3 червня о 12:49

Сотий день війни.

Біль, радість, розпач, любов, сподівання, мрії, сум, гнів, сміх, смута, сльози, надія.

Надія.

Я люблю тебе, Україно!

Ми обов'язково переможемо.

*Запис на FB-сторінці @Maryana Grishkova
від 03 червня 2022 р.*

**Елена Пелешок ЗЕЛЕНОПІДСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ
3 червня о 21:33**

Сто днів війни. Сто днів іншого життя, випробувань, розчарувань та руху вперед. Ми ніколи не могли подумати, що будемо розмовляти про війну в реальності. АЛЕ... Але, це сталося і на порозі сотий день війни.

Сьогодні я коротко прокоментую ситуацію, яка склалася станом на 3 червня 2022 року.

Отже, Зеленопідська громада продовжує перебувати на тимчасово окупованій території. На в'їзді до селища Федорівка та села Богданівка дислокуються блокпости російських військових. По території громади щодня здійснює рух військова техніка.

Продовжують свою роботу соціальні працівники, які турбуються про одинокопроживаючих людей похилого віку.

Служба у справах дітей підтримують сім'ї, які опинилися у складних життєвих обставинах. Працюємо над поповненням продовольчих запасів, що дає можливість забезпечувати людей, які потребують допомоги, невеликими продуктовими пакунками.

Протягом місяця молодим матусям та малюкам доставлено сухі суміші та памперси.

Продовжують свою роботу денні центри перебування дітей у селах Калинівка і Подівка.

Шефську допомогу у приготуванні вареників для дітей та одиноких людей надають працівники Архангельськослобідської гімназії (завідувач Дейнеко Л.).

На даний час проблемним є питання виплати пенсій пенсіонерам за травень 2022 року. Відсутність готівки у банках призводить до затримки виплат. Про день видачі пенсій буде повідомлено заздалегідь. Розпочалися виплати субсидій.

Магазини продуктами першої необхідності, овочами, засобами особистої гігієни, мийними засобами, іншим товаром забезпечені.

Останнім часом спостерігаються проблеми з мобільним зв'язком та інтернетом, що призводить до стурбованості рідних на підконтрольній частині України та інших куточках світу. Розмовляйте з рідними та повідомляйте про ймовірність виникнення таких проблем. Треба витримати!

Апарат сільської ради, структурні підрозділи, старостинські округи, установи та організації громади працюють у звичному режимі.

Одним з актуальних питань є оформлення пенсій на даний час. Всім у кого є питання з оформлення пенсій, зверніться до адміністраторів сільської ради.

Окреме питання щодо сплати комунальних послуг за воду та електроенергію. Їх ніхто не відміняв. Треба зрозуміти: користуєшся – сплати! У кінці кожного місяця комунгоспи сплачують за кожен кіловат 6 грн. 50 коп. Поливний період максимум 1 місяць – 1,5 місяці, далі потреба зменшиться. Але для того, щоб поливати, потрібна збільшена передплата. Робота з'явилася і комунальні платежі є основними, за які потрібно сплачувати.

Не забувайте, що територія громади знаходиться в тимчасово окупованій зоні, прошу і надалі зберігати спокій та не створювати конфліктні ситуації, що може відобразитися на всьому населенні.

Наполегливо просимо всіх дотримуватися комендантської години (час комендантської години з 22:00 год. до 05:00 год.) та відповідально ставитися до питання щодо вживання алкогольних напоїв.

Не забувайте берегти своє життя, життя своїх рідних та близьких! Підтримуйте та допомагайте один одному!

12 червня – свято Трійці, прохання до населення громади прибрати на кладовищах.

*Запис на FB-сторінці @Елена Пелешок ЗЕЛЕНОПІДСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ
від 03 червня 2022 р.*

№ 62

Викторія Евстигнеева

3 червня о 12:55

День 100й.

Зобов'язує до постів та підсумків. Але немає нічого страшнішого, ніж відзначати круглі дати трагедій.

100 годин.

100 днів.

100 років.

У чому сенс відзначати і підсумовувати те, що тобі болить сотий день так само, як першого??? У чому сакральний сенс того, що кількість вбитих дітей перейшла через 200? А кількість усіх смертей ми не здатні навіть порахувати... Чим 100й день відрізняється від 99го, крім ще більшої кількості вбивств, сліз, болю?

У цьому є якийсь дикий у своїй черстві маркетинг, що перетворює мій особистий, страшний біль у набір круглих красивих чисел, які зобов'язують щось там підсумовувати....

Я просто хочу, щоб моїй країні не боліло....

*Запис на FB-сторінці @Викторія Евстигнеева
від 03 червня 2022 р.*

№ 63

Olga Fedorenko

3 червня о 18:35

Сотий день лютого в мені

#100daysofwar #StandWithUkraine

*Запис на FB-сторінці @Olga Fedorenko
від 03 червня 2022 р.*

№ 64

Kateryna Alexeenko

3 червня о 23:08

Вечір сотого дня війни зустріла на концерті української капели бандуристів. Таких аплодисментів не чула жодного разу в житті. Наплакалися всі, з гордістю зустріли наших неймовірно талановитих хлопців-красенів, наспівалися. Багато говорили, багато мовчали.

*Запис на FB-сторінці @Kateryna Alexeenko
від 03 червня 2022 р.*

Таня Коляда

3 червня о 10:53

На світанку сотого дня війни бачила сон: Київ, який святкує перемогу, столи з їжею просто на вулицях, музика, люди танцюють. Я йшла крізь натовп, щаслива, і бачила моїх дівчат, святоково вбраних, з макіяжем, на підборах, ми сміялися, обіймалися, танцювали – всі в Києві, ті, хто зараз розлетівся з дітьми по світу, і ті, хто залишився на місці. Наприкінці сну побачила свого чоловіка і встигла його обійняти, вже майже знаходячись на межі прокидання. Який хороший був сон... хай збудеться. Хай пошвидше збудеться.

*Запис на FB-сторінці @Таня Коляда
від 03 червня 2022 р.*

Katya Osadcha

3 червня о 13:10

100 днів... 100те 24 лютого

Ми всі до перемоги будемо жити 24 лютого.

Я згадую, як спочатку ми рахували години вторгнення, потім дні, місяці ...ми вірили, що не буде сотого дня

Непомітно пройшла весна, непомітно настало літо, але все-редині лютий, навіть зимові речі не ховаю, все так само під рукою, щоб одягти і бігти...

В цю жахливу дату я хочу, аби кожен з нас помолився за наших героїв!

Це завдяки їм ми цей сотий день зустрічаємо маючи свою землю, свою країну, яку не взяли за три дні, як хтось собі придумав. За тих, хто приливає кров, хто гине за всіх нас з вами....

Вічна пам'ять загиблим і дякуємо нашим захисникам і захисницям за героїзм, низько вклоняємося вам і молимося щохвилини

Ми сильні! Ми незламні! Ми переможемо!

*Запис на FB-сторінці @Katya Osadcha
від 03 червня 2022 р.*

Kristina Miroshnyk

3 червня о 07:27 ·

Сьогодні 100 днів активної фази 8-річної війни Росії проти України! Страшна дата! Подякуємо всім захистникам. Згадаємо вбитих та загиблих. Ми переможемо. Слава Україні

*Запис на FB-сторінці @Kristina Miroshnyk
від 03 червня 2022 р.*

Валерій Самусь разом з Самусем Валерієм

3 червня о 21:12 ·

Яких 100 днів війни?.

Майте повагу до Тих, Хто воював і воює, починаючи з 2014 року, до світлої пам'яті Тих, Хто ціною життя прикрив небо України... Запитайте у живих, запитайте у матерів, дружин, дітей... Запитайте...

До 24 лютого вони на "Зарніцце" були чи на курорті відпочивали (за визначенням херостовича)? Чи 8 років Україна мирно жила?.

Світла пам'ять Воїнам, які віддали своє життя за свободу і незалежність України...

Земний уклін Воїнам, які боронять Україну від ординської навали!..

*Запис на FB-сторінці @Валерій Самусь
від 03 червня 2022 р.*

Катерина Соловйова

3 червня о 21:41 ·

Цікаво, що я раптом не тільки прокинулась сьогодні, на 100 день війни, о той самий ранній час, як і 24 лютого, а і те, що випадково зробила скрін шот 🥺

А далі цікаве припинилось, бо прокинулась я через друге фото і досі тримаюся цієї гидотної лінії((

Хворіти з лихоманкою і 5річкою на голові наодинці в чужій країні – безцінний досвід(

*Запис на FB-сторінці @Катерина Соловійова
від 03 червня 2022 р.*

№ 70

Зірка Мензатюк
3 червня о 14:06

100-й день війни. Київські діти лазять і фотографуються на спаленій ворожій техніці. Мала розумниця в вишиванці толково пояснила, що сидить вона на ракеті, і хто ту ракету зробив, і куди нею стріляли. (До речі, дівчатка лазять по іржавих страховиськах не менш азартно, ніж хлопці). Кажіть, що хочете, а в казочку про "старшого брата" – москаля, чи про велич російської культури, чи в іншу подібну муть ці діти уже не повірять. У них інший досвід. Вони його саме здобувають.

*Запис на FB-сторінці @Зірка Мензатюк
від 03 червня 2022 р.*

№ 71

Соломія Бобровська
3 червня о 18:43

Сьогодні 100-ий день повномасштабної війни і одночано 123-тє лютого. Ми так і не переступили межу цієї зими 2022-го року. Час завмер для всіх з нас, але водночас він несеться як шалений.

Кожен день сплітається з безлічі хвилин, в які ми шукаємо машини, ліки, спорядження, зброю, вмовляємо, переконуємо та контр-аргументуємо. І можемо все це робити тому, що сотні тисяч людей тримають для нас лінію фронту.

Світ думав, що у нас є 96 годин. Але Україна чинить супротив вже 2400 годин. Ми розуміємо, що у світі є значна кількість держав, які воліли би, щоб "українська проблема" вирішилась шляхом, буквально, найменшого супротиву – тобто щоб Україна складала зброю і здалася. Але раз по разу, коли чую за кордоном оце "так а чому би вам просто не зберегти життя і не припинити боротьбу", то раз по разу запитую: яку частину своєї власної те-

риторії ви готові віддати путіну? Скільки своїх людей готові зробити заручниками кремля?

Водночас, величезна кількість людей (а це десятки мільйонів!) по всьому світу відчайдушно боряться за те, щоб Україна не лише вистояла, але і перемогла у цій війні. Це і наші волонтери, і діаспора, яка шукає і надсилає зброю, і біженці, що ходять на акції протесту і вимагають більшої допомоги Україні, і литовці, які збирають нам на байрактар, і поляки, які першими передали нам танки, і британці, які передали нам анти-корабельні ракети, а американці, які передали зброї вже на мільярди доларів, і канадці, і численні народи Європи, які адвокують швидше надання Україні кандидатства – всіх не перелічиш. Безсумнівно, перша скрипка за нашими Збройними силами, ДСНСниками, прикордонниками, поліцейськими, нацгвардійцями, які своїми життями і здоров'ям стримують орду.

Попри всі прогнози ми вистояли. Ми стоїмо. І ми переможемо.

*Запис на FB-сторінці @Соломія Бобровська
від 03 червня 2022 р.*

№ 72

Галина Янченко

3 червня о 16:10

100 днів пекла позаду. За 100 днів війни Україна не здалася. Наші Захисники героїчно стримують атаки "вже давно не другої армії світу", ми повернули частину окупованих територій та повернемо решту!

У 100-й день цієї жорстокої війни, яку розв'язав кремлівський варвар, дам прогноз, що він, як і вся росія, обламає об Україну зуби. Знову. А ми відбудуємо все зруйноване і будемо жити на повну силу.

На 100-й день війни з нами демократичний світ та правда. За цей час багато речей, які раніше називали "неможливими", стали реальними. Як початок процедури кандидатства України у ЄС.

За свою можливість існувати як держава сьогодні ми платимо надвелику ціну. Вічна пам'ять загиблим у цій війні. Ми обов'язково переможемо та відбудуємо Україну – ми єдині у цій меті як ніколи. Сил нашим захисникам!

*Запис на FB-сторінці @Галина Янченко
від 03 червня 2022 р.*

Володимир Зеленський

3 червня о 15:51

100 днів нашої боротьби. 100 днів єдності й незламного духу. За цей час ворог так і не зміг досягти жодної стратегічної цілі, натомість намагався вимістити своє безсилля на цивільній інфраструктурі та людях. Україна ж за ці 100 днів зробила те, що здавалося неможливим, у що багато хто не хотів вірити. Ми зупинили "другу армію світу", звільнили частину своїх територій і продовжуємо давати гідну відсіч окупантам. Дякую всім, завдяки кому Україна вистояла й продовжує відстоювати своє вже сотий день. Переможемо!

*Запис на FB-сторінці @Володимир Зеленський
від 03 червня 2022 р.*

Олександр Співаковський

разом з Andriy Okhrimovsky та ще 10

3 червня о 16:06

100 – у фізиці це температура кипіння води при нормальних умовах за шкалою Цельсія. 100 днів Україна кипить, бореться, страждає у геть ненормальних (з ненормативною лексикою 🤪) умовах війни.

За сприйняттям, сьогодні досі 24 лютого, 100-й день того страшного ранку. Ми пропустили весну, забули зустріти літо...

Ми здобудемо Перемогу, скільки би раз по 100 нам не довелося боротись. За кожних 100 полеглих наших Героїв-військових, за кожних 100 вбитих наших маленьких янголів, за кожний знищений та окупований населений пункт ми ставатиме у 100 раз сильнішими. Бо ми українці!

Україна вперед!!!💙💛

*Запис на FB-сторінці @Олександр Співаковський
від 03 червня 2022 р.*

Дар'я Герасимчук

3 червня о 10:41 ·

Сьогодні – 100-й день повномасштабної війни росії проти України

День умовних "підрахунків та підсумків"...

За цей час війська росії захопили Херсон і Маріуполь, які поки не звільнили...

Окупували частину Київської, Чернігівської та Сумської областей, які потім вдалося звільнити...

Наразі важкі бої продовжуються на Донбасі – щодня, за словами президента Володимир Зеленський, на фронті гинуть від 60 до 100 українських військових.

На відео можна подивитися, як змінювалася карта бойових дій за 100 днів вторгнення. Там є й "страшні" віхи...

Як же ж хочеться, щоб "Ніколи знову" стали реальністю, в Україні був мир, і все це не просто закінчилося, а й ніколи знову не повторилося!!!

*Запис на FB-сторінці @Дар'я Герасимчук
від 03 червня 2022 р.*

Віталій Кличко

3 червня о 16:12 ·

100 днів варварської війни Росії на знищення України та українців...

100 – як один довгий, складний день. – Емоцій, тяжкої праці, кривавих боїв, втрат і смертей.

Разом з тим, час відваги і зятості.

Ми стоїмо і боремося всі разом. Кожен на своєму місці. Ми захоплюємося нашими Збройними силами.

Ми звільнимо нашу землю від російських варварів, що на неї прийшли!

Так, буде складно. Але я вірю, що кожен з нас гідно пройде через ці випробування. Бо це – війна зла з добром. А добро і справедливість все одно перемагають.

Тому ми переможемо!

Слава Україні!

*Запис на FB-сторінці @Віталій Кличко
від 03 червня 2022 р.*

МастерШеф (MasterChef)

3 червня о 13:00 ·

Ектор Хіменес-Браво поділився своїми думками щодо 100 днів війни:

"Відчуття, що з 24 лютого пройшли, як мінімум, три роки. Лютий 2022-го став найдовшим місяцем мого життя. Цей час неймовірно тягнеться і, разом з тим, біжить дуже швидко. Кожен день викликає багато болю і страждань. Кожен день я розумію, що жертв стає більше. При цьому ти, як робот, встаєш та робиш ті справи, якими раніше ніколи не займався.

Історія, яка вразила мене найбільше – історія Іллі з Охматдиту. Хлопчик та його родина із Маріуполя. Він трагічно спостерігав за смертю своєї мами. Вона померла, тримаючи його на руках. Ілля мав багато поранень, адже їх будинок атакували рашисти. Він стікав кров'ю, його доставили до Києва, в Охматдит. Зараз він лікується. З усієї його родини залишилась тільки бабуся. Найбільше мене вразило, що, коли я прийшов до нього у палату, він зміг мені усміхнутися, у нього засяяли очі.

Головні висновки за ці 100 днів:

1. Твоя національність – це не твій паспорт. Твоя національність – те, що у твоїй душі. Я українець. Я це усвідомлював і раніше, але зараз в цьому переконався на мільйон відсотків.

2. Ніколи не применшуй загрози та застережень ЦРУ, розвідки США та Великої Британії. Ми не вірили їм до останнього, думали, що все це перебільшення. Потрібно мати найсильнішу армію у світі, потрібно відгородити росію великою кам'яною стіною, ввести повну заборону на переміщення російських громадян до України.

3. Здається, що це жакхлива ціна усього світу за те, що відбувається зараз. Адже світ у 2014 році не запровадив нормальних санкцій. Але Україна сильна, Україна єдина, і ми переможемо! А росія просто розвалиться, помре і закінчиться як нація та країна".

Запис на FB-сторінці @МастерШеф (MasterChef)

від 03 червня 2022 р.

Наталья Акулова
3 червня о 19:51 ·

100 днів війни = 100 днів незламності 🇺🇦

Це 100 з 2 922 днів війни, яку вісім років тому розв'язала рашистська всрата імперія проти неньки України. ❤️

100 нескінченних днів, як сотня років, впродовж яких я й досі не можу заплакати... Мозок не пускає жалю в серце, бо знає, що воно цього не витримає.

100 днів я збираю енергію люти та помсти всередині себе, та спрямовую на добру справу заради нашого майбутнього ❤️

100 днів надії на захисників, молитв за рідних, підтримки друзів та безкрайньої любові до Батьківщини 💙💛

100 днів, які наблизили нас до перемоги! 🇺🇦

*Запис на FB-сторінці @Наталья Акулова
від 03 червня 2022 р.*

Helena Solonyna
3 червня о 17:21 ·

8 років і 100 днів життя... Весь час – це боротьба зі ЗЛОМ.

Сьогодні 100 днів, як Мордор вирішив накрити своєю темрявою все наше світло. Сотня світанків. Сотня заходів сонця. Це 2 400 годин повномасштаби, які ми проживали, коли виживали і жили. Коли кожна секунда, кожна хвилина – це найцінніше, найвагоміше, найрідніше, найболючіше і справжнє, бо за цей час кожен показав себе, як є і своє істинне обличчя. 100 днів спротиву і боротьби – це вже беззаперечний факт нашої боротьби, який буде записаний в підручники новітньої світової історії. Я вважаю за честь бути свідком і учасником цієї історії, історії нашої стійкості та неймовірної хоробрості, коли вигризаємо кожен шмат нашої землі. 100 днів повномасштабної боротьби зі злом! Всіх пам'ятаю, шаную і обіймаю. Честь!

*Запис на FB-сторінці @Helena Solonyna
від 03 червня 2022 р.*

Тамара Сакара

4 червня о 00:09

Сотня! Дякую Богові та нашим Захисникам! Сто днів, багато чи мало, напевно для історії світу це мить, а для кожного українця це нескінченний жах. Сто днів втрат, болю, крові, сліз. Сто, а не три-чотири дні нереального протистояння. Сто днів мужності, єдності і віри в нашу Перемогу! Кожного дня ми чекаємо новин і дуже чекаємо найзаповітнішої, а поки що радіємо кожній успішній операції наших воїнів. Тільки наша Українська Земля змогла народити найкращих воїнів. Справжні герої! Лицарі світла! Наші Янголи охоронці!

Сто днів, а спроби світової спільноти достукатись до росії, щодо миру вражають своєю наївністю. Безжалістні вбивці розуміють тільки силу зброї. Тому не витрачаємо час, спільно даємо відсіч монстру. Можливо цифри руснявих втрат рано чи пізно їх зупинять та я не вірю в це. Страх та брехня, що посіяні в їхніх душах перекреслюють все людське. Думаю ніж бламати, краще кацапів закреслювати хрестиком. Такими "X" вони подобаються мені більше, кожен 200 кацан хороший!

Продовжуємо свій шлях до Перемоги далі. Дякуємо нашим славним ВОЇНАМ! Радіємо кожному дню! Даруємо любов і тепло один одному! Молимося за кожного воїна! Віримо в нашу Перемогу! З НАМИ БОГ! ЛУНАЄ ГІМН! ВСЕ Є І БУДЕ УКРАЇНА!

*Запис на FB-сторінці @Тамара Сакара
від 03 червня 2022 р.*

Ярина Скуратівська

3 червня о 10:00

100 днів війни...

Досвід проживання такого екстриму це якесь прокляття кожного покоління в Україні, навіть у XXI.

Нема чого відзначати, хіба просто фіксувати... І сподіватись, що "друга сотня днів війни" не стане реальністю...

Дякую усім, хто тримає Україну і захищає нас!

Повага і респект активістам, які все ще рятують людей і хвостики, везуть і знаходять, донатять і в ресурсі вже стільки днів...

Вічна пам'ять і скорбота за тими, хто не дочекається перемоги.

І всім-всім, хто витримує війну. Як може і вміє!!!

А чудова Ірина Ротаренко готує книжку. Ця ось картина, на мій смак, вдала ілюстрація, образ цих 100 днів у світлій фазі...

*Запис на FB-сторінці @Ярина Скуратівська
від 03 червня 2022 р.*

№ 82

Віктор Синишин

3 червня о 19:05

100 днів – сили, мужності, надії, болю, страху, ненависті і запитань «Чому?» 100 днів, як у нашій країні триває війна з агресором.

Сотий день відчайдушної боротьби, неймовірного єднання українського народу, надзвичайної віри в перемогу і надія на мирне та щасливе майбутнє.

Ці 100 днів – це безмежна любов до України та всього українського! ❤️ Сотня днів, які дали зрозуміти – ніколи не буде як було раніше.

🇺🇦 Перемога обов'язково за нами і дуже скоро, бо вже 100 днів як народжується нова нація.

*Запис на FB-сторінці @Віктор Синишин
від 03 червня 2022 р.*

№ 83

Switlana Temnenko

3 червня о 21:22

100 днів нашої боротьби, надії та віри 💙💛

І стільки ж днів наших втрат, розпачі, сліз, безсоння, страху за життя найдорожчих 🙏😭

А ще десятки тисяч оновлень стрічки новин і отих важливих смс "Як ти?" і "Тихо?" ❤️📱😌

Ця сотня днів нас змінила і показала, що дійсно важливе, а що відійшло абсолютно на останнє місце.

Ми почали більше цінувати те, що маємо: обійми до нестями, гаряча ванна, свіжа постіль, маска для обличчя, шашлики з сім'єю, прогулянка парком, вечір з настільними іграми, кава з нового кафе, розкішний краєвид біля річки...

Цей перелік у кожного свій, але є тим справжнім щастям, яке раніше ми не бачили і не розуміли 🎉🥰👩

Все це ми маємо завдяки нашим славним козакам, українським лицарям, воїнам світла 🇺🇦👊🌍

! Вони тримають своїми руками над нами небо, бережуть нас щомиті та, на жаль, гинуть...

! Завдяки їм наші тривожні валізи вкриті пилом в коридорах.

! І, головне, тільки тому, що вони у нас є, ми маємо непохитну віру, силу та міць і будемо плани на життя як тут і зараз, так і після Перемоги 💙💛

А тому, друзі, давайте будемо робити все, що можемо, аби наблизити цей День якнайшвидше 🇺🇦💪❤️

Наша сила в єдності!

З молитвою за Україну ❤️❤️❤️

*Запис на FB-сторінці @Switlana Temnenko
від 03 червня 2022 р.*

№ 84

Ukrainer

3 червня о 22:17 ·

Чимало українців досі живе з відчуттям, наче триває лютий. З пам'яті ніяк не сходить той ранок, коли Росія почала обстрілювати українські міста й села. А нині – вже сотий день спротиву, якого від України не очікував світ.

Сто календарних днів за відчуттям як сотня років, адже в них – біль за кожне втрачене чи скалічене життя українця. Однак усе пережите ще більше згуртувало й загартувало нас для боротьби з російськими окупантами. Тримаємося і воюємо кожен на своєму фронті, наближаючи перемогу.

*Запис на FB-сторінці @Ukrainer
від 03 червня 2022 р.*

Pavlo Kozhukhar

3 червня о 16:46

Сьогодні багато пишуть про 100 днів війни. Я хочу нам всім побажати, щоб перемога прийшла швидше, ніж друга сотня днів війни. Слава ЗСУ та тим, хто активно підтримує Україну!

*Запис на FB-сторінці @Pavlo Kozhukhar
від 03 червня 2022 р.*

Светлана Огородникова

зараз тут: **Моя Україна**

3 червня о 09:51

Сотня ... клята сотня днів, яку у нас забрала русня для свого "красівого" лица АсвАБАДітелей!!!!

Забрали весну, спокій, сон, здоров'є, а в когось життя!!!

Маємо і далі триматись, молитись, гуртуватись, підтримувати один одного!!! І головне – не звикати до стану війни в сусідньому місті!!! Якщо зараз світить сонце тут, це не означає, що війна скінчилась там!!!

Працюйте – сплачуючи податки, волонтерте – заради допомоги нашим хлопцям, вислухайте і підтримайте жінку – яка чекає чоловіка з "передка", оплатіть пакет молока для бабусі в черзі супермаркета... але не розслабляйтеся...

Все буде Україна!!! За нами правда!!!

#ніхтовамнепробаче

#рускорблїдинах&£

*Запис на FB-сторінці @Светлана Огородникова
від 03 червня 2022 р.*

Антоніна Славицька, народний депутат України

3 червня о 12:10

Фраза "сто днів війни" багата на різні сенси. По-перше, чисельник "сто". Ніхто не очікував, що Україна зможе так довго триматися. І не просто триматися, а ще й лупцювати ворога, при-

чому дуже ефективно. На такий довгий строк не розраховували ані у Кремлі, де, до речі, медійникам заборонили робити акцент на будь-яких цифрах, ані на західних теренах. Так, наші партнери поквапилися поховати Україну, відводячи нам 3–4 дні на повну здачу. Зброя від них почала надходити лише тоді, коли вони повірили у нашу боездатність.

Другий сенс фрази про "сто днів" – це, на жаль, те, що йдеться лише про першу сотню. А далі, можливо, буде й друга, і, ймовірно, третя сотня днів. Тобто наша борня затягнеться на півроку-рік, такі прогнози дає більшість експертів. І хоча ми вже перемогли ворога – і морально (бо показали свою міць та незламність), і на полі бою (оскільки путіну не вдалося взяти ані Київ, ані північ, ані Слобожанщину), до остаточної перемоги – ще далеко. І ніхто не знає ані того, коли вона настане, ані того, якими будуть зрештою підсумки війни.

Ну а третій смисл вислову "сто днів війни" – він, власне, у слові "війна". Ми надто довго послуговувалися малозрозумілим терміном "АТО", роблячи вигляд (у більшості своїй), що події на Донбасі нас не обходять. Для багатьох мирне небо над Києвом, відсутність обстрілів у Харкові чи спокійні вікенди у Львові означали, що війни немає. Тепер вона є. І у Києві, і у Чернігові, і в Одесі, і в Миколаєві, і на заході України. Втім, усвідомлення спільної біди об'єднало націю як ніколи перед тим, а це – вже запорука успіху і шлях до перемоги.

*Запис на FB-сторінці @Антоніна Славницька,
народний депутат України
від 03 червня 2022 р.*

№ 88

Язиката Джезва

3 червня о 20:29

Вже сотня днів минула ...розруха в душах, мріях, думках

*Запис на FB-сторінці @Язиката Джезва
від 03 червня 2022 р.*

Юлія Каплунівська

3 червня о 07:29

Сто днів війни... В це важко повірити й досі. Але ми вдячні нашим захисникам і захисницям за кожен з них. Дякуємо за те, що мужньо тримаєте Україну на своїх плечах. За кожен спокійний ранок і тиху ніч. За все!

Віримо в ЗСУ! Слава Україні та її героям! 🇺🇦

*Запис на FB-сторінці @Юлія Каплунівська
від 03 червня 2022 р.*

Людмила Кравченко

3 червня о 17:20

Невже сотня?

Який день тижня, який місяць – це наче жажлива мить життя...
Озиратись набридло, бо там було не дуже радісно ...

Бігли, бігли, і тепер стоп, думай, аналізуй знову, чекай ...

Терпи...

Бо "великі гравці" ще не на грались ...

А ти залежиш від них, від їхніх рішень, не точно що так як тобі хочеться...

Паскудна залежність...

Як жити, та чи є ще шанс для нас на тее життя? ...

Рахуємо дні війни, рахуємо вбитих орків ...

Боїмось почути скільки загинили наших захисників...

Дивимось по відео про знищенні міста і села...

І так боляче... Боляче до спазм у серці...

Мозок відмовляється приймати жахливу дійсність, спрацьовує режим самозбереження ...

І ти не впевнений що після очікуваної нашої перемоги хоть щось зміниться ...

І це добавляє смутку і злість, бо бачиш на політичній арені тих же самих що так "страждали та піклувались" роками про нас...

Зраджували нас, коли клялись на Біблії і не виконували свої обіцянки...

А ми ...А ми пробачали, знову вибирали та надіялись...

Знаходили виправдання брехунам, прикриваючись гаслом "какая разница", та що поробиш всі такі...

От ця "какая разница" нам і вилізла боком...

Кажуть що 100 днів війні вже ...

Та де там, наче 100 віків триває наша битва за свою націю і землю...

*Запис на FB-сторінці @Людмила Кравченко
від 03 червня 2022 р.*

№ 91

Іван Магуряк
3 червня о 00:19
100 днів

Це лише 100 днів з тих восьми років. Але ж які вони важкі.

Не знаю як у кого, а в мене страшенний дисонанс – ніби минули роки, ніби досі лютий.

Ніби стільки всього відбулося.

Увесь цей час незмінне одне – наші воїни роблять просто неможливе. Поки нам заливали лайно у вуха про те, що "нема кому воювати", "техніки нема" і "дефолт рашки буде в квітні" – вони давали героїчну відсіч.

Коли "2–3 тижні максимум" вже стало мемом, вони продовжували боротися.

Поки народ шукає зраду, диванні війська далі сперечаються хто ж кращий – Зеленський чи Порошенко, поки одні у всьому звинувачують російськомовних, а інші кажуть, що у нас "свабодная страна как хачу так і разгараваріваю", воїни борються.

І весь цей час з ними медики та волонтери.

У той же час руснява музика повертається у наші тренди, малоросів виправдовують і вибілюють, а "хорошие рускіє" в нашому інфорпросторі вже як ті надокучливі колядники.

Але наші воїни стоять мужньо.

І нам потрібно бути сильними. Не здаватися. Не повертатися до світу агресора, в пошуках «хороших». Бути самобутніми. Бути українцями.

Це лише 100 днів. Попереду ще не одна сотня днів боротьби, відбудови та відновлення. Фізичного та незламного.

Дякую ЗСУ, що можу ще це писати, будучи у своєму домі, в своєму місті своєї країни.

Слава Україні! Слава ЗСУ💙💛

*Запис на FB-сторінці @Іван Магурак
від 03 червня 2022 р.*

№ 92

Татуся Бо

3 червня о 23:25

100 днів...

101 день тому їхали ми з Natali Smaglyuk в таксі і вона показує новину із якогось британського інтернет-видання, де було написано, що от 25 лютого точно полізе хуйло в Україну. І говоримо, що треба ж таки подбати, про безпечне місце для дітей. Обговорюємо план дій, торбинку тривожну, що слід докупити. І от Наталя вийшла, а таксист мені:

— і що ви думаєте, нападьот?

А я йому:

— та нападе, тільки питання коли.

А він:

— та ви просто слішком мнітельніє. Не нападьот він нікада, нахрена ми йому здалися?! Просто нада мисліть позитівней. І все буде харашо. От шо там на востоке, всі стоять і не стреляют. Нада просто отпустіть. І позитівней смотреть на жизнь. Всьо шо проісходіт, ето всьо проісходіт у нас в голове, от ви подумали і всьо, процеси запущені і необратімі. Космос вас услышал.

— дякую, зупиніть отут.

Ми доїхали, далі були домашні клопоти. Вночі переглядала вартість житла в потенційно безпечних регіонах, зберігала посилення. Довго не могла заснути. Випила снодійне, заснула. А тоді вранці схопилася о 9 під дивні звуки надворі і питання дитини, "а як це у нас війна? Шо це буде?" І побачила на телефоні під сотню пропущених дзвінків і купу повідомлень в усіх месенджерах. Коли зрозуміла, що відбувається, то слідом згадала таксиста і подумки запитала його: "ну шо ти, дядя? Як твоє позитівне?".

*Запис на FB-сторінці @Татуся Бо
від 03 червня 2022 р.*

Olha Skorokhod

3 червня о 23:08

100 днів тому я дізналася, як можна одночасно ціпеніти і труситися кілька днів підряд. Ми давно вийшли з того стану, так і живемо.

*Запис на FB-сторінці @Olha Skorokhod
від 03 червня 2022 р.*

Lidiya Smola

3 червня о 11:57

Пам'ятаймо, що це сотий день 8-річної війни за незалежність

*Запис на FB-сторінці @Lidiya Smola
від 03 червня 2022 р.*

Наукове видання

**Сотий день спротиву агресії Росії:
Facebook-рефлексії**

Підписано до друку 07.07.2022 р. Формат 60х84/16.

Ум. друк. арк. 2,5. Обл.-вид. арк. 2,2.

Наклад 300 прим. Зам. 25. 2022 р.

Поліграфічна д-ця Ін-ту історії України НАН України
01001, Київ, вул. Михайла Грушевського, 4

Свідоцтво

про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців,
виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції

Серія ДК № 5070 від 23.03.2016 р.